

ବ୍ୟାଙ୍ଗ ମାର୍ଚ୍ଚ ମୁହୂର୍ତ୍ତା ।

No. 50

Imperial bank of India.

BANKERS OF THE GOVERNMENT OF INDIA

Authorise Capital - - - - - Rs. 11,25,00,000.
 Paid up Capital. - - - - - Rs. 5,62,24250
 Reserve Fund. - - - - - Rs. 4,01,79,005
 Reserve Liability of shareholders. - - - - - Rs. 5,61,72,750.

BANCHES in all principal towns of India, Burma and Ceylon

CURRENT ACCOUNTS opened free of charge

FIXED DEPOSITS received at interest

SAVINGS BANK. Small sums received at interest

GOVERNMENT AND OTHER SECURITIES received for safe custody. Purchases and sales effected. Interest and dividend collected and credited to account or remitted DRAFTS AND TELEGRAPHIC transfers issued. LOANS granted on approved security and all general banking business transacted.

Rates and rules on application to the Officer incharge.
 CUTTACK BRANCH,
 Situated Collectorate building.

କୋଟିପତି ।

ଟଙ୍କିପାନ

ଟଙ୍କା ବାଟ୍—୪୩

ଟଙ୍କିପଦେସନ

ମେତାମ୍ବ

ଭବତ ଦିଅର ।।।

V. SUBRAMANIAI AYER

Diamond Merchant Manufacturing Jeweller,
 Nos. 2 & 3 Kuppumuthu Street,
 Triplicane, P. O.
 MADRAS.

କାକପ୍ଲା ।

A	B	C	1	2	3	4	5
ରକ୍ତ ମାତ୍ର ଟ ୧୦୦ ଟାରୁ ଟ ୧୦୦							
ପାପଦମ ମାତ୍ର ଟ ୨ ଟାରୁ ଟ ୧୦୦							
			ପରିଚଯମୁକ୍ତ ଟ ୨୦ ଟାରୁ ଟ ୧୦୦				

ଦର୍ଶି ।

ମାତ୍ର ଟ ୧୦୦	ଟାରୁ ଟ ୧୦୦
ମାତ୍ର ଟ ୧୦୦	ଟାରୁ ଟ ୧୦୦
(ପରିଚଯମୁକ୍ତ ଅଳେ ଅଳା ପରିଚଯମୁକ୍ତ)	

ପରିଚଯମୁକ୍ତ ଅଳେ ଅଳା ପରିଚଯମୁକ୍ତ ।

କ୍ଷେତ୍ର ! ଟାର୍ପି ! ଟାର୍ପି !

ଅଧିକର ଏକମନ୍ତ ଲକ୍ଷ୍ମିକୁ ମୁଦର୍ଶନ ଟାର୍ପି, ଏ ଯାତରାମ ମରାଜାମ ମୁଦର୍ଶନ ମୁଦର୍ଶନ ମୁଦର୍ଶନ (ଯାତରାମ, ସୁଲକ୍ଷମୀ, ଶ୍ରୀ, ଅବତାରା, କବିତାରା) ଓ ଶ୍ରୀର ମୁଦର୍ଶନ ମୁଦର୍ଶନ ମୁଦର୍ଶନ ଅଳା ଅଳା ପରିଚଯମୁକ୍ତ ।

ବିଶେଷ ମରାଜାମ ମରାଜାମ ।

ଶିଖ

ଅର୍ଦ୍ଧର ପଠାନ୍ତି ।

ମେଲେଜର

ବିଟକ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂକମାନୀ

ବିରାବଳାରିରାଜୀ

ବିଜ୍ଞାନ ପିକା ।

ନ ୨୨୧ ମୁବ ତା ମାର୍ଚ୍ଚ ୧୯୫

ରହେ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଓ
ପୁସ୍ତକ ଲାଲାନ୍ତି ।

ଦେଶ ଆ ବିଜ୍ଞାନାରେ—୧୯୫

ଏହି ସ୍ମୃତିକଲ୍ୟାରେ ଦେଶ ପାରମେସତାରୁ
ମାନ୍ୟର ସ୍ମୃତି ସମ୍ପଦ ପ୍ରକଳନ ଦେଶ

୧୦୦ଟା, ମାତ୍ରାକୁଣ୍ଡରିକର କିମ୍ବାତି

ଦେଶ ସ୍ମୃତିକଲ୍ୟାର ବାବକ, କଲ୍ପା, କଳା,
ମେଲ୍ଲିଲ୍, ପିତା ବବର ସମ୍ବନ୍ଧର କିମ୍ବାତିକିମ୍ବାତି ଏବଂ ପାରାମାନ ଏବଂ ଅଧିକର
ବିଜ୍ଞାନର ବିଜ୍ଞାନର ବିଜ୍ଞାନର ବିଜ୍ଞାନରକିମ୍ବାତି ଏବଂ ପାରାମାନ ଏବଂ ଅଧିକର
ବିଜ୍ଞାନର ବିଜ୍ଞାନର ବିଜ୍ଞାନର ବି

ଶିଥାଳସୁର ମୁଖ ଓହେବ ପରିଷାଳିଦୂର ମୁଖ ଅପେକ୍ଷା ପରିଷାଳି କିମ ଅଛି ପରିଷାଳି କାହାରୁ । ଯଦି ଜାଣ ତଥା ପାଇବାର ମହାବିରଙ୍କ କେବେ କିମ୍ ଠିକଶାରେ ଏହି ମେଳନ୍ତ ଏହି ବେଳେ ବିଜ୍ଞାନିକର ମୟ ବ୍ୟକ୍ତିକରଣ ଠାରାବ ।

୧— ଦୁଃଖାଦ୍ୟ ଯାତା, କାଶ, ଶ୍ଵାସ, ସର୍ବ, ପରିଷାଳି ପଥ, ମୁଖରୁଷ, ଧର୍ମବୈଷ୍ଣବ, ଦୁଃଖକୋଣ, କୃତ୍ତବ୍ୟାଗ, କାରିବକୁ ଏବଂ ଶିଳ୍ପିକରଣ ପରିଷାଳିକ ଓ ଉତ୍ତରି ପରିଷାଳି କିମ୍ବା ଶେଷ ଠାରାବ ।

୨— ମୁଖରୁଷ ପରିଷାଳି ଟ ୧୦୮	୩— ପରିଷାଳି ପରିଷାଳି ଟ ୧୦୯
୪— ଶୋଭା ବସ " " ୫	୫— କରିବି " " ୮
୬— ରମ୍ଭନାନ୍ଦ " ୧୯	୭— ଶର୍ମ " ୧୦ ।
୮— କରି କରି " ୧୦ ।୯	୯— ପରିଷାଳି କଲୀତାରିତ ୧୦ ।
୧୦— କାନ୍ଦି " ୮ " ୯	୧୧— ପରିଷାଳି କରିବି " ୧୦ ।
୧୨— ବସା " ୧୦ ।୧୦	୧୩— ସର୍ବିନବେଧର ଟ ୧୦ ।

୧— ସହପରିଷାଳି ଅନ୍ତର ପରିଷାଳି ଟ ୧୦ ।

୨— (ବେଳେବେଳ ଅଭ୍ୟାସ ମହୋନ୍ଧି) ମହାବିରଙ୍କ କେବେ ପରିଷାଳି ଟ ୧୦୯
ଏହା ବିନ୍ଦୁ ସଜ୍ଜକାର ଅୟବେଳାମ୍ବୁ କେବେ, ବତ, ମୋଦକ, ବିଜାନ, ପରିଷାଳି ଓ
କାରିବ ଉତ୍ସମାନ ଦିଲ୍ଲି ମନ୍ଦିରର ବିଜ୍ଞାନାର୍ଥୀ ପରିଷାଳି କରିବି ।

ଅଧ୍ୟାତ୍ମ

ପଣ୍ଡିତ ଶ୍ରୀ ଲୋକନାଥ ମେଣ୍ଡ କବି ରାଜ

ପୋ: ଦେବବାବୁ (R. o. Deo Garh) ଓ ବିଜ୍ଞାନାର୍ଥୀ

ଦିନ ସମ୍ବାଦ ଉତ୍ସମ କାଠ ପ୍ରେସରିମାଲା

୧୯୦୫ ମସି

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ଅଭିଭ ମୁଦ୍ରାନକ ପାଇବେ
ଠିକ ସମୟରେ ପାଇବେ ।

ପରିଷାଳି କରିବୁ ।

ଅଭିଭ ସହିତ କେବେ ଉତ୍ସମାନ ବିଜ୍ଞାନାର ମୁଦ୍ରାକ ପରିଷାଳି ଅମ୍ବେ କେବେ ଟ ୧୦୯
କାରିବାନା କେବେବୁକୁ, କେବେ କ କା ପରିଷାଳିକର ସହପରିଷାଳି କରିବୁ କାଠ
କର୍ତ୍ତମାନ ଉତ୍ସମାନରୁ ଉତ୍ସମାନରୁ, କର୍ତ୍ତି, ବିଜାନ, ବିଜାନ, କରାଟ, ବିଜାନ ଅବ
ବସ୍ତୁ ବିଜାନାର ବସ୍ତୁ କେବେବୁ, କରିବିବ କାଠମେଲା ଓ ଅନ୍ତର୍ମାନର
ବସ୍ତୁ ପରିଷାଳି ଅନ୍ତର ବସ୍ତୁ । ଅଭିଭ ମୁଦ୍ରାକ ଉତ୍ସମାନ କରି ପୋକାରିଅନ୍ତର
ବିଧାରଣକ ଅଭିଭ ସହିତ କରି ଏହିବିନ୍ଦୁ କେବେ । କିମ୍ବରେ କେବେବୁ ଉତ୍ସମାନ ରେ
ଉତ୍ସମାନ କରି । ଉତ୍ସମାନର କାଠ କେବେବୁ ସ୍ଥିତାର ପାଠ ଓ ବିଜ କିମ୍ ମାପର କାଠ
ମଧ୍ୟ ଉତ୍ସମାନ କରିପାଏ ।

ପାଇବାନ କାଠ

୧। ଅଭିଭ କେବେ ମୋଟ ଟ ୫ [ବେଳେ ପ୍ରେସ] ମୁଦ୍ରାକ ପରିଷାଳି ପ୍ରେସ ଟ ୧୦୯
୨। ପରିଷାଳି କେବେ ଟ ୧୦୯
୩। କେବେବୁ
୪। କେବେବୁକୁ
୫। କେବେବୁକୁ
୬। କେବେବୁକୁ
୭। କେବେବୁକୁ
୮। କେବେବୁକୁ
୯। କେବେବୁକୁ
୧୦। କେବେବୁକୁ
୧୧। କେବେବୁକୁ
୧୨। କେବେବୁକୁ
୧୩। କେବେବୁକୁ
୧୪। କେବେବୁକୁ
୧୫। କେବେବୁକୁ
୧୬। କେବେବୁକୁ
୧୭। କେବେବୁକୁ
୧୮। କେବେବୁକୁ
୧୯। କେବେବୁକୁ
୨୦। କେବେବୁକୁ
୨୧। କେବେବୁକୁ
୨୨। କେବେବୁକୁ
୨୩। କେବେବୁକୁ
୨୪। କେବେବୁକୁ
୨୫। କେବେବୁକୁ
୨୬। କେବେବୁକୁ
୨୭। କେବେବୁକୁ
୨୮। କେବେବୁକୁ
୨୯। କେବେବୁକୁ
୩୦। କେବେବୁକୁ
୩୧। କେବେବୁକୁ
୩୨। କେବେବୁକୁ
୩୩। କେବେବୁକୁ
୩୪। କେବେବୁକୁ
୩୫। କେବେବୁକୁ
୩୬। କେବେବୁକୁ
୩୭। କେବେବୁକୁ
୩୮। କେବେବୁକୁ
୩୯। କେବେବୁକୁ
୪୦। କେବେବୁକୁ
୪୧। କେବେବୁକୁ
୪୨। କେବେବୁକୁ
୪୩। କେବେବୁକୁ
୪୪। କେବେବୁକୁ
୪୫। କେବେବୁକୁ
୪୬। କେବେବୁକୁ
୪୭। କେବେବୁକୁ
୪୮। କେବେବୁକୁ
୪୯। କେବେବୁକୁ
୫୦। କେବେବୁକୁ
୫୧। କେବେବୁକୁ
୫୨। କେବେବୁକୁ
୫୩। କେବେବୁକୁ
୫୪। କେବେବୁକୁ
୫୫। କେବେବୁକୁ
୫୬। କେବେବୁକୁ
୫୭। କେବେବୁକୁ
୫୮। କେବେବୁକୁ
୫୯। କେବେବୁକୁ
୬୦। କେବେବୁକୁ
୬୧। କେବେବୁକୁ
୬୨। କେବେବୁକୁ
୬୩। କେବେବୁକୁ
୬୪। କେବେବୁକୁ
୬୫। କେବେବୁକୁ
୬୬। କେବେବୁକୁ
୬୭। କେବେବୁକୁ
୬୮। କେବେବୁକୁ
୬୯। କେବେବୁକୁ
୭୦। କେବେବୁକୁ
୭୧। କେବେବୁକୁ
୭୨। କେବେବୁକୁ
୭୩। କେବେବୁକୁ
୭୪। କେବେବୁକୁ
୭୫। କେବେବୁକୁ
୭୬। କେବେବୁକୁ
୭୭। କେବେବୁକୁ
୭୮। କେବେବୁକୁ
୭୯। କେବେବୁକୁ
୮୦। କେବେବୁକୁ
୮୧। କେବେବୁକୁ
୮୨। କେବେବୁକୁ
୮୩। କେବେବୁକୁ
୮୪। କେବେବୁକୁ
୮୫। କେବେବୁକୁ
୮୬। କେବେବୁକୁ
୮୭। କେବେବୁକୁ
୮୮। କେବେବୁକୁ
୮୯। କେବେବୁକୁ
୧୦୦। କେବେବୁକୁ

ଏହିବେଳା ଅନ୍ତର ଉତ୍ସମାନର ପରିଷାଳି ଅଭିଭକରଣ କରିବୁ । ଏହି

ସମେତ ଅଭିଭ କରିବୁକୁ

ଠିକା

ବିନିଦିବି ସମୟର ମୋହମାନ ଅଭିଭକରଣ

କାଠ

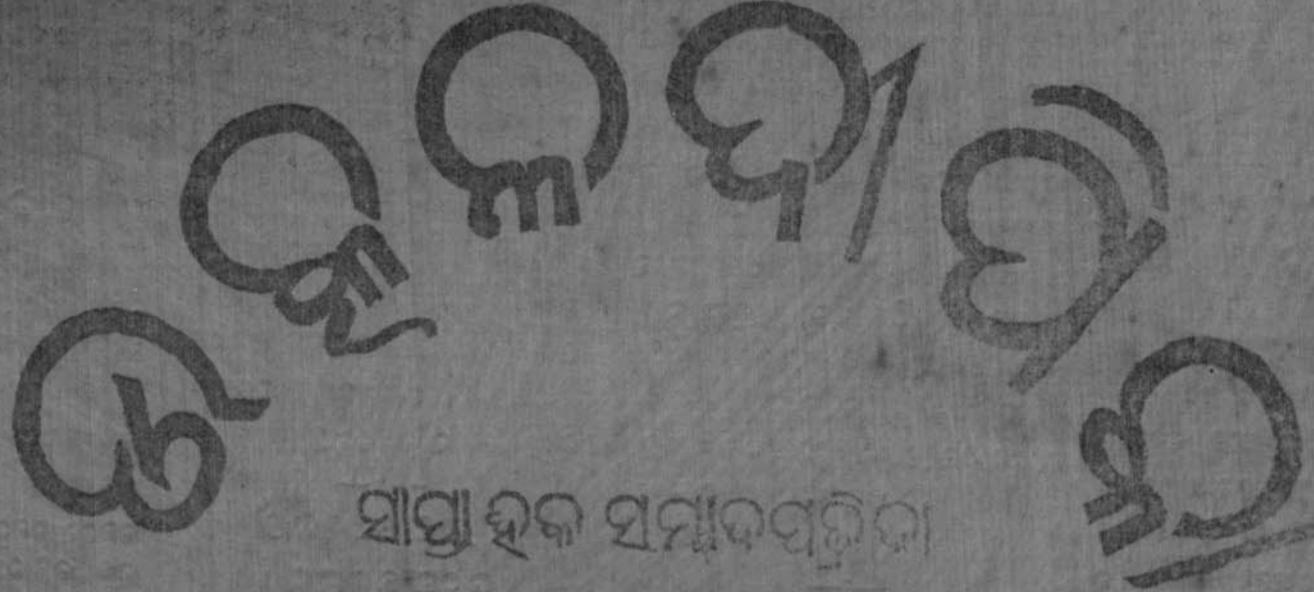
କରିବାକାର କରିବାକାର

ନ ୧୯୦୫ ମସି

ନିର୍ଭୟେ ହୁଅ ! ନିର୍ଭୟେ ବର !!

ବାରାଣ୍ସି—ଏହି ଉତ୍ସମାନ ବେଳେ ବେଳେ କ

ସାହୁ ହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

THE UTKAL DIPIK.

ପ୍ରାଚୀକରଣ ଶ୍ରୀ କୃତ୍ତବ୍ୟା ମହାନ୍ତି

四
四

੭੮੬

Cuttack Saturday the March 21st 1925

କେତେ ଟଙ୍କା ବେଳେ ଏକ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ପାଇଁ ବେଳେ ଏକ ଲକ୍ଷ

ବାଟ ମୁଖ ଆହୁରି ହେ ହେ
କରେଥି ତାହି
ପରିଷ୍ଠା ହେ ହେ

ଦେଶୀଳାଙ୍ଗ ଉପରେ କର ।

ଭରନରେ ଅନେକମୁଦ୍ରା ଏ ଲୁଗ ଭଲ
ଥିଲା । ଦଶେଇ ପ୍ରଦେଶରେ ସବୁଠାରୁ
କଲା ସଂଖ୍ୟା ବେଳି, କିନ୍ତୁ କଳାମାନଙ୍କରେ
ଅନେକ ଲୁଗା ପ୍ରତିକାଳ ପଦାର୍ଥ କିନ୍ତୁ
ବିଲୁପ୍ତଲୁଗା ଏ ଜାପାନାଲୁଗା ସହିତ ମୁକ୍ତ
ପ୍ରତିଯୋଗିକାରେ ଉଠିପାରୁନାହିଁ । ଏହାର
ପ୍ରଧାନ କାରଣ ସରକାର ଦେଶୀଲୁଗା
ଅଭୟରେ ଗୋଟିଏ ବ୍ୟବଧାର୍ଯ୍ୟ କରିବେଇ-
ଥିଲା । ଏଣୁ ଏ ଦେଶର କଳାଭାସମାନେ
ଦିକ୍ଷା ନାହିଁ ପଦାର୍ଥ ହେଉଥିଲା । ଜତନର୍ମାତା
ଏହି କଳା କାରଣାଲାମାନଙ୍କର ଏଥେ କୋଟି
ଟଙ୍କା ଟଙ୍କ ହୋଇଥିଲା, ବହୁବଳ ହେବା
ଏହି କର ହଠାତେ ବାତମନ୍ତ୍ରେ ବଳ-
ନାମାନେ ସହକାରଙ୍କ ଫାଖରେ ଅଧିକି
ଭରିପାଇସା ସରଳାର ଏହି କର ହଠାତ୍-
ବେବାତମନ୍ତ୍ରେ ୧୫୩୩ ମାଲରେ ଚାରାଖ
ଦେଲାଖରେ । ନତ ସେହେମର ମାପରେ
୨୫୨୩୩୩ ଟଙ୍କ ସଜ୍ଜରେ ଏହି କର
ହଠାତେ ବଳା କିମନ୍ତ୍ରେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରତ୍ୟାବି
ଦ୍ୟକ ହୋଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ପରାବ କାର୍ଯ୍ୟରେ
ଏ ପରିଶର୍ଣ୍ଣ ପରିଣାମ ହୋଇଲାହିଁ, ବସନ୍ତ
ବରକାର ସମ୍ଭବ କରି ଲବାପୀନ ପବାର
ଦେଗାଯାଏ । ରଦାସାନ ହେବାର କାରଣ
ପାଠମାନେ ସହକରେ ପୁରିପାରୁଥିବେ ।
ପ୍ରତିକରେ ଦୁଇ ଦ୍ୟକ ଉପରେ କର ନସାର
ଦେବାରୁ ଦେଶୀଲୁଗାର ଦାମ ବଢ଼ିଲା,
ଲୁଗା ଲୁଗାର ମୁକ୍ତ କମ ହେବୁ ବିଲୁପ୍ତଲୁଗା-
କାର୍ଯ୍ୟକର ଦେଶୀଲୁଗା କାଟିଛି ହେଲା ।
ଏହା ଯେତେ ଏ କର ରହୁଥ କରିଯାଏ
ନାହିଁ ଦେଶୀଲୁଗା ସାରାରେ କିମ୍ବିହେବ ।
ଦେଶୀଲୁଗା ପ୍ରତି କେବେ ଅବର
ପରିବେଳାହିଁ । ଭେଣେବିଲୁଗର ମହାଲକ୍ଷ-
ଣାନ ଓ ଶ୍ରୀମଦମାନେ ବେଳାର
ଦ୍ୟକପରିବେଳେ, ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ମଧ୍ୟ ମୂଳକ
ଯୋଗନ କରାଇବେ । ଏହୁ ଜଣା-
ପୃଥିବୀ—ବିଲୁଗର ମୁକ୍ତା ଓ ନିରାଜନ-
କାନ୍ତି ଗୋଟିବାନିମନ୍ତ୍ରେ ପରିବେ
ଦେଶୀଲୁଗା ପ୍ରକଳକ କରିବାରୁ ବିଦ୍ୟ-
ବରନାହିଁ । ଦୁଇଦେଶୀଲକ କିମନ୍ତ ପ୍ରତି
ଦେଶୀଲକ ଦେଶାଧିକ ଅବର କହିପାରେ,

କହୁ ଭବେ କେଳିବୁ ସବୁ ସବୁ । କଳା
ଦାନମାନେ ଏବର୍ଷ ମଧ୍ୟ ଏହି କର
ଦିଲାଇଦେବା କିମନ୍ତେ ଆପର୍ତ୍ତ କରିବାରେ ।
କହୁ ସରକାର କରି କରିବେ, ସେହି କରି
କିମ୍ବ ସମସ୍ତାରେ କରି ମାନ ଦିଲେବି
ଏଥର କରିଛିରେ ମଧ୍ୟ ଏହି କର ଦିଲାଇ
କରିବାର କୌଣସି କରିବାରୁ । କଂରେମ
ମଧ୍ୟ ଏହା ପୁଣ୍ୟ ଦିଲାଇବାର ଏହି କର
ଦିଲାଇଦେବାକିମନ୍ତେ ସରକାରଙ୍କ
ପାଇରେ ଆପର୍ତ୍ତ କରିଅଛି । ସବୁ ସମୟରେ
ସରକାର କାନ୍ଧ ଦେଇଥାଏନ୍ତି । ଏହି କର
ଯେତେ ଅନ୍ୟାୟ ହେଉ ପାଇଲେ ଏହିରେତେ
ସରକାରଙ୍କ ସ୍ଥାର୍ଥ କରିବାର ଅଛି । ଏହି
ଆମ୍ବେମାନେ ମଜେଳିରୁ ଏହି କର ଦିଲାଇ
କରିବାର ଅଶା କରିବାରରେ ।

କରନିର୍ବାରଣ କମିଟିଙ୍ ସାମ୍ବ

ଶୁଭର କରନ୍ତିରଶର ସଂସାର
କମନ୍ତେ ସରଗାର ତାକେସର ଲଜ୍ଜାସାର
କମିଟି ଗଠନ କରିଥିଲାଟା । ଏହାର ଉଦେଶ୍ୟ
ସାହାରୀ ପଦକଳ ଚରବନ ହତ୍ତି କମିଟିର
ମେମ୍ବର ସଥାର ବନ୍ଦମେଲୁ ବୋତସ୍ଵ
ପର ଗର୍ଜନ ଫୁଲାର ଯେଉଁ ବାପ
ଦେଇଅଛନ୍ତି ସେହିରୁ ଜାପନେ ସରକାର
ନେଇବ ଏ ଦେଶ ଉପରେ ଅଛିଛି ଦୁଆ
ରକମର କର ନଷ୍ଟାଇବାକୁ ଅନୁଷ୍ଠାନ
କରୁଥିଲାଟା । ବେମାନେ କହନ୍ତି ଆପଣାଦ
ଭବିତ ଉପରେ ଗୋଟାଏ, କର ବୟାଙ୍ଗରେ
ଅନ୍ୟାୟ ହେବନାହିଁ, କର ବୋସ୍
ଲକ୍ୟାସୁଧାର ହେବ । ଫଳାବ ଯେବେ
ବୁଝିବାଯିବାର ଅନ୍ୟା ଅପବନ୍ୟୁ ବନ
କରିବାର ଉଦେଶ୍ୟ ହୁଏ ତାହାରଲେ
କିମେଣ କରନାହିଁ । ମାତ୍ର ଏଥର ଭବତାରୁ
ବ୍ୟବସ୍ଥାକ ସରରେ ୧୯୫୪-୫୫ ସାଲ
କମନ୍ତେ ଆସୁ ବନ୍ୟୁ ହୁଏବ ପଞ୍ଜାବରେ
ମୋଟରକାର କେଳ ଉପରେ ଟାକ୍ତ କମାଇ
ଦେବାର ପ୍ରତାନ ହୋଇଥିଲା । ମୋଟର-
ଗେଲ କେବଳ ବୁଝିବାର କେତେକବେଳେ
କରୁଥିଲା ଧନ ଏବଂ ଯେତୋଟିମାନଙ୍କର
ଅନ୍ୟାକ ହୁଏ, ଏବଂ ତିଥି ଅନୁକାଳ

ଜୀବର ଗୋଟିଏ ବିନାସ କୁଣ୍ଡଳ ବି
ପତିବକାର ତେବେ ଉପରେ ଟାଙ୍କ
ବିମାରବା ହାତ ବରତିଶ୍ୟ ଜଳହାଧାର
ବିର କି ଉପକାର ହେବ ଆମ୍ବେମାନଙ୍କ
କହିପାରୁନାହିଁ । ଯନ୍ତ୍ରର ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ
କହିପାରୁନାହିଁ । ଯନ୍ତ୍ରର ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ
ଦେଶର ପ୍ରକାମାନେ ଯେଉଁର ହେବଳ କହ
ଦେବା ନମପ୍ରେ ଜନ୍ମ ହେଲାଥିଲୁ
ସେମାନେ କହନ୍ତି ଭରତବାହିମାନେ ବା
ଅର୍ଦ୍ଧବୟୁ କରନ୍ତି ଏଥିପାଇଁ ସେମାନେ
ଦେଖି ହେବି କର ଦେଇପାରୁନାହିଁ
ସେମାନେ ନିଜ ନିଜ ପ୍ରମାନଙ୍କ ଅଳକ୍ଷ୍ୟ
ପ୍ରତିକ ପ୍ରୁଣିତପାଇଁ ଏ ବାନାହିରାହ ଆହ
କରିବାରେ ନନ୍ତ ଅର୍ଥବ୍ୟୁ କରନ୍ତି
ସେମାନଙ୍କ ମତରେ ବାଜ ବିବାହ କରି
କରିବା ଉଚିତ, ଆହୁର ମଧ୍ୟ ସେମାନେ
କହନ୍ତି ଭରତବାହି ଆହୌ ବିଗାରହେବ
ହିକିନ କହିଁ, କବାର ହେଲେ ସେମାନଙ୍କ
ସ୍ଵତ କରିଥାବେବ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ
ନିରାଶ ପୋତଣୀର୍ଣ୍ଣ ବହୁ
ଅର୍ଦ୍ଧବୟୁ ରେବ ଏବ ଏହୁ ଚନ୍ଦ
ଦେଖି କର ଅବାୟ ହୋଇପାରୁକଲାହିଁ
ଏ ସ୍ତରକାର ସ୍ତର ଅଲୋକିକ ସ୍ତର
ସାମ ଦେଇବେଳ ଅବଶ୍ୟ କରିବ
କିମନ ହୁଏ କରଦାତାମାନେ ଯେଉଁର
ସୁହୃଦୀବ୍ୟମେ କି ଜୀବି ତେବେ କରି
ଦେବ କିମ୍ବ ଯରିବାରକର ବା ଏତେ
କିମ୍ବ ଦେବ କେଉଁଠୁ ? ନାହ କାହା କରିବ
ଅକୁପରାନ ବା ଦେବ କାହିଁକି ? ଯେମାନେ
ଅହୁର ମଧ୍ୟ ଲୁଣପରେ ଟାକ୍ସୁ ଦେଇ
କରିବାର ମଧ୍ୟ ଦେଇଅହନ୍ତି । ଲୁଣ କଦିତ
ବିଲାସ ପାମର୍ଗୀକୁଣ୍ଠେ । ଲୁଣ ଗୋଟିଏ
ପଥାନ ଶାଦ୍ୟମିଶ୍ରୀ । ଲୁଣ ବିଶ୍ଵା
ଦେହ ବିନାସରେଗାହିଁ । ଲୁଣ ଉପରେ
କର ନିଯାଇବା କହାତ ନିଯୁ କିମ୍ବର
ନନ୍ତି ।

ବଡ଼ଲାଟଙ୍କ ସଭା ।

ପରି ୫ ବାରଙ୍ଗ ଦଳ କଥିତାରେ
କରିବାକୁ ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସ୍ଥଳବିଭାଗରେ
ବିଭିନ୍ନମାନେ ଲାଭ ଉପର କଥା ପାଇବାରେ

ନମନ୍ତର ଗୋଟିଏ ପ୍ରଦାନ ଆମର କବି-
ତିଲେ । ଏହି ପ୍ରଦାନ ବିଷୟରେ ସମ୍ବନ୍ଧିତ
ଧ୍ୟାନ ପ୍ରଦାନ ହୋଇଥିଲା ସବୁ, କିନ୍ତୁ
ବେଳେ ନିଜୀବିକାରୁ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ୨୧ ଟଙ୍କ
ବିଧିମତ୍ତର ପାଇଁ ବେଳେ କେବଳମୁଁ ପ୍ରଦାନରେ
ଶୁଭ୍ୟତ ହୋଇଥିଲା । ୮ ମହି ଲୁହ
ଦିନରେ ୩ ୮ ୮ ବର କରିବାର ଆର୍ଯ୍ୟ
ହୋଇଥିଲା ।

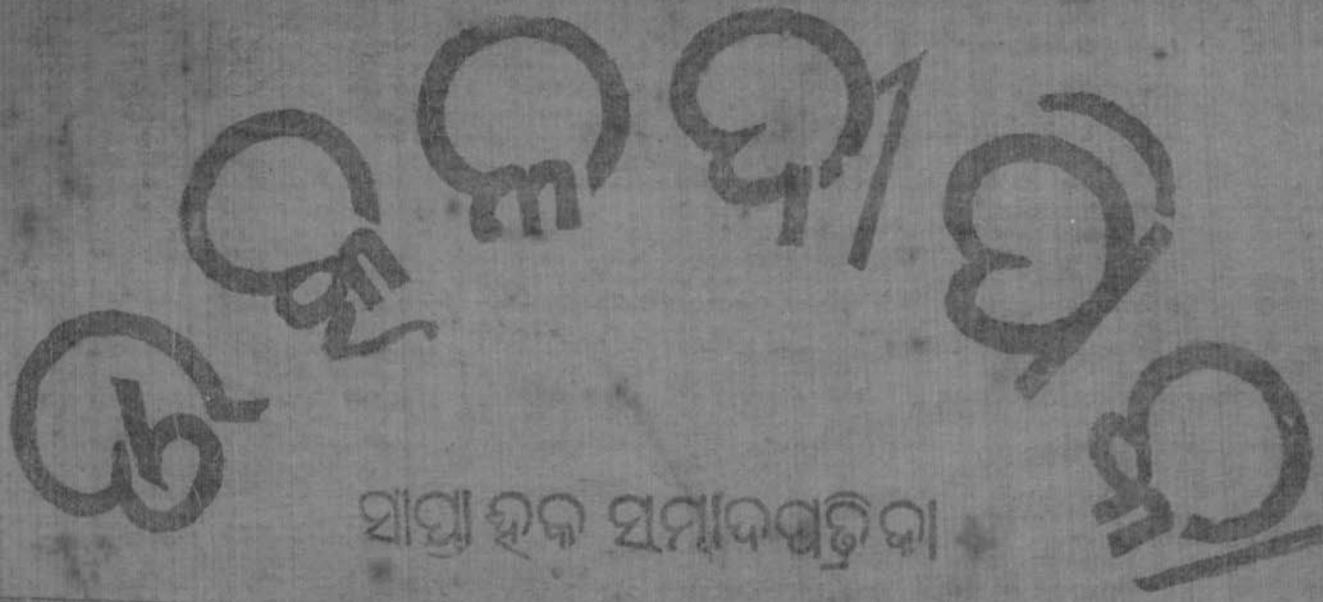
କାହିଁ ଉଦ୍‌ବାଦ ଉଦ୍‌ବାଦର ମୁଦ୍ରା
କମାଲବା ନିମନ୍ତେ ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ସମ୍ପାଦ
ଆଗତ ବରସାଲାହାର, କିନ୍ତୁ ସମ୍ପାଦରେ କାହା
ଓ କିମ୍ବାରେ *ଗୁଡ଼ ହେତୁ ହୋଇ
ପ୍ରାଚିତି ଅଗ୍ରାହ୍ୟ ହୋଇଥାଏ ।

ଗତ ମାତ୍ର ୬୮ ବାହିନୀ ଦିଲା ପାଇଁ
ନାନ୍ୟ କିମ୍ବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ୨୫ ଟି ବିଧିବେଳେ
ଏହି ଟି ବେଳେ ହେବାରୁ ଏହା ପାଇଁ
ହୋଇଥିଲା ।

ବିଜ୍ଞାନ ଓଡ଼ିଶା ଲାଗସଭା

ବିହାରପାଇବା କାହାରେ ବାବୁ କାହାରେ
ବନ୍ଦ ହିଁବ ପ୍ରସାଦ କରିବିଲେ ଯେ କେତେବୀର
ବନୋବୁଦ୍ଧ ଲଗି ବନ୍ଦିକୁରେ କେ
ଟିକ୍ଟିକ୍ଟ ଟିକ୍ଟ କଥେ ହେବ କୋଣୁ ଧର
ଯାଇପାଇ ଦାହା କଥାଯାଇ । କବ୍ରିଜ୍‌ଜୀ
ବେମୁବ ବାବୁ ଜଗନ୍ନାଥ ପ୍ରସାଦ ସାମନ୍ତର୍ଯ୍ୟରେ
ମହାଶାଖ ଏହି ପ୍ରସାଦ ସପରିବେ ସମର୍ଥନ
ଦର ବକ୍ତୁଳ ଦେଇଥିଲେ । ସରକାରଙ୍କ
କରିବାରୁ ଏ ପ୍ରସାଦ ବିପରେ ପରିବାର
ହୋଇପାଇ କିମ୍ବା ବାଦାନିମାତା ଦରେ କ୍ରେତ
ଶିଅହେବାବୁ ପ୍ରସାଦ ଦିନରେ ॥ ୫
ଦିବଶରେ ୨୮ ଟି ହେଠ ହେବାବୁ ପ୍ରସାଦ
ଅଛାହା ହେଲା ।

ଅବେଳୀ ବାଜରୁ ଏକଣ ଟଙ୍କା ଜୁଦୀ
କମାଇ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ବାବୁ ଲାଗିବା
ସିଂହ ପ୍ରସ୍ତାବ କରିଥିଲେ । ଅନ୍ତରେ ତରୁ
ଦିଲକ ପଚାର ଲୋଟ ନାହିଁତାକୁ ବପନାଲୁ
୨୨ ଟଙ୍କାରେ ହୁଏ ତି ଦିଲକ ଦେବାକୁ
ମାନାକ ଅନ୍ତରେ ହିଲା ।

ସାହୁ ହକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

THE UTKAL DIPIKA

ଶ୍ରୀ କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ମହାନ୍ତି

ସ୍ତ୍ରୀ ପାତ୍ର
ସ୍ତ୍ରୀ ପାତ୍ର

Cuttack Saturday the March 28th 1925

କେବଳ ୧୯ କ ସତ ଲକ୍ଷ୍ୟ ସାଲ ଲକ୍ଷତାର

ବାର୍ଷିକ ମୁଦ୍ରିତ ଅଗ୍ରିମ ଟ ୩୮
ଟାରାଣ୍ଡା ଟ ୨୮
ପ୍ରକାଶକ ଟ ୧୬

କୁଣ୍ଡି କର ।

ମାନ୍ୟ ସପ୍ତାହରେ କୁଣ୍ଡ ଉପରେ କର
ମହାଶ୍ଵର ଏକଟଙ୍କା କରିବାର ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେବା
ନିଷ୍ଠ ପକାମ ହୋଇଥିଲା । କୁଣ୍ଡ ଉପରେ
ମହାଶ୍ଵର ଟେଣ୍ଟ କର ଦିଲ । ନଥପୁରୀର
ପଦର ତେଣ୍ଟ ନାହିଁ ମାର୍ଜ ବେଠିଲାକର ମିଶ
ବୀମ ଅସ୍ତ୍ରାବ ପ୍ରତ୍ଯାବ କରିଲାଲେ ଯେ
ଲୁହାରୀପରେ ବର ବନ କରି ପାଥାଯାଇ ଟେଣ୍ଟ
ମୁଳେ ଟେଣ୍ଟ କରିଯାଇ । ଭେଟ ନେବାରୁ
ସପତନରେ ଏହି କିପଥରେ ଏହାକି ଦେଖି ହେଲା
ତେଣ୍ଟ ଅର୍ଥକ ହୋଇ ଅନ୍ଧାରେ କୁଣ୍ଡ
ଉପରେ କର ଟେଣ୍ଟ ମୁଳେ ଟେଣ୍ଟ ହେବାର
ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲା । ତହିଁରେ ସମ୍ମତେ
ଆନନ୍ଦ ହୋଇ ହିଟିଲାଲେ । ମାତ୍ର ଷଷ୍ଠି
କାହିଁନ୍ଦ୍ରିୟ ତହିଁରେ ସମ୍ମତ ହେଲେ ନାହିଁ ।
ଉତ୍ତର ପଥର ସେଠାରେ ବନ୍ଦ ଆନନ୍ଦାଳନ
ହେଲା । କୁଣ୍ଡ ଉପରେ କରି ଟେଣ୍ଟ ନିଷ୍ଠାନ ହେଲା

କରବାକୁ କମିଟୀ ।

ଗତ ଟେଲାରିଶ ସୋମନାର କଳି-
କରାତାରେ କରିବାକୁ କମଟିଲ ସାଧ୍ୟ-
ତରେ ଯେଉଁମାନେ ସାଙ୍ଗଦେଖିଥିଲେ
ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କରିବମେଲା କଲେଜର
ଏକଜଣ ପ୍ରଦେଶର ଏକ କଟକ କଲେଜର
ଏକଜଣ ପ୍ରଦେଶର ଏହି ଦୁଇଜଣକ ସାଧ୍ୟ
ସର୍ବାଧେନା ଅଧିକ କେତୁଳମୟୁଷ ହୋଇ
ଅଛି । ଦରଦ୍ଦପର କଲେଜର ପ୍ରଦେଶର
କହିଲେ ମହମଦଶ, ପିଲାରେହ ସେତା
ଲେମୋନେଟ୍, ମେଟେଲ ଉତ୍ତର, ଭାଷ,
କୁନ୍ତାଭାଷ, ବିଷ, ଲାବ, ଅଳକାର, ବୋଜା
ମୋଟରକାର, ବାଯାଇକର୍, ଟେଲିଗ୍ରାମ,
ଟେଲିଟେଲିକାନ, ପିଲାର ପୌରୁଷ, ଉପରେ
ଦୟ ବାହୀବା ରତ୍ନ, ଉଦ୍ଦର କମଟି ସମ୍ବ୍ଲେଖନ-
କରିବାକୁ ପରିମାଣ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଏ
ହେବ । ତହୁଁର ଉତ୍ତରରେ ପ୍ରଦେଶର
କହିଯେଗେ ପ୍ରାଚୀ ନନ୍ଦ ପୌରୁଷଦାତା-
ମାଙ୍କ ପୌରୁଷର ପରିମାଣ ଲେଖାଇବେଳ-
ଦିବେ । କଟକ କଲେଜର ପ୍ରଦେଶର କଳେଜ
ଥାରେ କାନ୍ତିମାନ ଉପରେ ଏହା ଯେ ସମ୍ବ୍ଲେଖନ-
କରିବାକୁ ଉତ୍ତର ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ

କର ଦସ୍ତାଙ୍କା ଦ୍ୱାରା । କାରଣ ଏକାଳ
ଓ ତାତ୍ତ୍ଵମାତ୍ରେ ସେମାନଙ୍କର ବିଚାରଣା
ସମ୍ବନ୍ଦେ ହେବାରେ ଠକୀର ଅଧିକ ଧନ
ଉପର୍କଳ କରନ୍ତି । ଆମୁମାନଙ୍କ ଦେଶରେ
ଅବଧାନ ବୁଦ୍ଧିର ବିବିଧଗତା ସମ୍ବନ୍ଦ୍ରେ
ଅନେକ ସହା ଅଛି । ଏହି ଉଦ୍‌ଦ୍ୱାରା ମହା
ସୁତୁଷ ଦୁର୍ବେଳାକ ଭାବିତବାମୀ; ସେମାନେ
ଶିଳ୍ପିଙ୍କରେ ଉଚ୍ଚତମ୍ଭ ଦେଲେହେଁ
ଅବଧାନ ବୁଦ୍ଧିର ବିଚାରଣାରୁ ବାହାର ନ
ଥିବାପରି ସ୍ଵର୍ଗ ପ୍ରକାଶ ଦେଇଥାଏ । କେବେହେ
ବିବେଚନାରେ ସେମାନେ ଏପରି ପ୍ରସ୍ତାବ
କହିରିବଳ ତାହା ବୁଦ୍ଧବା ସାଧାରଣ ଦ୍ୱାରି
କର ଅଗ୍ରମ୍ଭେ ଯଦି ଦେଶବାପିକର ଅନ୍ତର୍ଭେଦ
ଦ୍ୱାରା ଲିଖାରେ କଥା କହିଆନ୍ତେ
ତାହାହେଲେ ସବୁଙ୍କରେ ସେ ସବୁ ପଦାର୍ଥ
ହାତ ଲୋକେ ଅପଦ୍ୟ କରି ନାହିଁ ହେଉ-
ଅଛନ୍ତି ତୁହିର ଉତ୍ତରକ କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କର
ସାମରେ ପ୍ରାକାଶ ପାଇଲାହଁ । ସେମାନଙ୍କ
ଏ ଯଦେବା ସକାଣେ ଯେ ବାହୁ ଧରେ
ତାଙ୍କ ମଧ୍ୟ ଧନ୍ୟ କହିବା । କରନ୍ତମାରେ ତୁ
କଟକ କଲେଜ ଦୁଇଟିରେ ଅନ୍ୟ ଅନେକ
ପ୍ରଥେତର ଅଛନ୍ତି । ମାତ୍ର ଏ ଦୁଇଜଣଙ୍କ
କାଳାଳନ କରିବାର ମଧ୍ୟ ବାହୁ ଦେଇବି
ଥିଲୁ ପର ବୋଧ ହେଉଥାଏ । ସେମାନଙ୍କ
ସାଥ ଉପୋକ ପ୍ରକାଶ ବୋଲିଗଲାଣି । ଏବିଜନ
ବେବକରିବାର ଘନପୁରିଜମାରୁ ସେମାନଙ୍କ
ବୀରବରତନା ଦ୍ୱାରା । ସେମାନେ ଅଧିକ
ଦଳ ପାଇବାରେ କହିଲେ ତାହାଙ୍କର
ବ୍ୟାପମାନେ ଘସିପେ କରିବାର କହାଇ-
ଗଲେ । ସେମାନଙ୍କ ଅପଦେଶରୁ ଶୁଣ-
ନାଲକର ଶାଶ୍ଵତ ଅଗ୍ରହତ ତାଜରା ବାହୁ-
ମ୍ୟ ମନେବରୁ ।

—8#8—

ବିଳକେ ମନ୍ତ୍ରୀ କ୍ରାନ୍ତି

କେବଳ କେବଳ ବିଭିନ୍ନରେ ପ୍ରତ୍ୟେକର
ବିଭିନ୍ନରେ ପ୍ରତ୍ୟେକର କରନ୍ତ ଯୌବନଦାନା-
ମାଳେ ଯୌବନର ପରମାଣୁ ଲେଖାଇବେଳ-
ଯିବେ । କରନ୍ତ କଲେଜର ପ୍ରତ୍ୟେକର ବହୁ
ଧରେ ଯାନିଗ୍ରହ କରିବାର ଏକ ଯେ ସମ୍ଭାବ
ଏବଂ ତ କାହାର କରନ୍ତାର କଷାରୁ
କେବଳ ଉପର୍ଜନ ଭବତ୍ତ ସେବନକିମ୍ବା ମେରେ

ଏକ ସର୍ବର କଣେ ଯାଇୟ ଗାୟ ନଳିନୀରାଜ
ସରକାର ମନ୍ତ୍ରୀ ମାନନ୍ଦୀ ଥାବୋ ଦେବ
ନ ଦ୍ୟାମିଗାନ୍ଧାନ୍ତେ ଗେଟିଏ ସ୍ଵପ୍ନ
ଅଣିବୁଲେ । ଏହା ପ୍ରତ୍ୟାକର ଯଥରେ ଏ
ଏ ଭିପନ୍ନରେ ଥୁଳ ଟଙ୍କରେ କେବଳ
ମନ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ଦୟମଧ୍ୟମନୀୟ ସ୍ଵପ୍ନ
ଅଣ୍ଟାଏ ହେଲା । ମତ ମାନନ୍ଦାର ଦିନ
ଶେଷାନ୍ତେ ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ ଯାଇବେ ଉତ୍ସବ
ଦାଖଳ କରିଅଛନ୍ତି । କିମ୍ବା ତରକାର ମଧ୍ୟ ତା
ତତ୍ତ୍ଵର କରିଅଛନ୍ତି ।

କହାର ଡିଲା ଲାଲ

ବୁଦ୍ଧିରୁକ୍ତି ଚାହାଁର ପୋତାପତ୍ରରେ
ପ୍ରକାଶ “ବିହାର ତେବେ ଏକିକୁୟିଟିର
ବାହ୍ୟରୁ ଲଭ ପ୍ରଧାନ ସଦ୍ୟ ଅକ୍ଷେତ୍ରର
ସ୍ୟାରହରୁ ମ୍ୟାକର୍ପର୍ଟନ ମାର୍ଟ୍ କା ୨୨ ରଖ
ଅପସ୍ତରରେ ବିହାର ତେବେର ଅନ୍ୟାୟୀ
ଭବନରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବ୍ୟବାଲ୍ ପ୍ରାଚୀନ ନେବେ ।
ମିଃ ଏଲ, ଏଲ, ହାମଣ୍ଡ ଏକିକୁୟିଟିର
କାର୍ଯ୍ୟରୁ ସଦ୍ୟ ଭାବ ନେବେ । ରହିର
ତେବେଟି କମ୍ପ୍ୟୁଟର ମିଃ ପେ, ଉ, ସିପ୍ରନ୍
ତିଏସ୍ଟିରା ମିଃ ଏଲ, ଏଲ, ହାମଣ୍ଡର
କାର୍ଯ୍ୟ ଭାବ ନେବେ ।

ଲାଭକ ପ୍ରେ

ପାଠକମାନେ ଅବମତ ଅଛନ୍ତି ଯେ
ବିଭିନ୍ନ ଲଭ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ବିଭିନ୍ନ
ସର୍ବାଧିକ ପରିମାଣରେ ଲାଗୁ କରାଯାଇଛି କାଳର
ଅନୁପ୍ରଦ୍ୱାରା କାଳରେ ଅଧିକାରୀଙ୍କରେ କର୍ତ୍ତାବିଧି
କରାଯାଇଛି । ଏପରିମ୍ବନୁ ଅଧିକାରୀଙ୍କରେ କାଳରେ
ବିଭିନ୍ନ ଦେଶ ବିଭିନ୍ନ କାନ୍ତିକୁ କାଳରେ
କାନ୍ତିକୁ କାଳରେ ଅନୁପ୍ରଦ୍ୱାରା ବିଭିନ୍ନ କାନ୍ତିକୁ
ଅନୁପ୍ରଦ୍ୱାରା କାଳରେ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ କାଳରେ
କାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଛି । କିନ୍ତୁ କର୍ତ୍ତାବିଧି ଅବମତ
ହେଲୁ ଯେ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜୀବନର ସାର ନିନ୍ଦା
କାରି ଭାବର ଲାଭ କରାଯାଇଛି । କିନ୍ତୁ
ପୁରୁଷ ସାର ଅବଦ୍ୱାରା ବିଭିନ୍ନ କିସତି
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସମସ୍ତେ ବିଭିନ୍ନ କରୁଥିଲେ ।
କର୍ତ୍ତାବିଧି ଏହି ବିଭିନ୍ନ କେତଳ ସବୁକରେ
କିନ୍ତୁ କିମ୍ବା ଏହିକୁ ନିଧି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ବିଭିନ୍ନକୁ ଭାବିବାକୁ ଏବିଷ୍ଟରେ ଅନୁଭୂତି
କରିବାକୁ କିମ୍ବା ଏହିକୁ ନିଧି କରିବାକୁ
କରିମାନ ଏହିକୁ ନିଧି କରିବାକୁ

କଥ ମାର୍ଗାଳାଙ୍ଗର ଦିନ ପାଇବେବୁ
ମରନ୍ତକ ଯେବେ ତାର ଆହୁତିକୁ ତାର କହ
ବହିମାତ୍ର ଦିନ ଅପରିହର୍ଯ୍ୟ, ଏ, ଅପରିହର୍ଯ୍ୟ କିମ୍ବାମରା “ଦଳ୍ଲୁତେଜ୍ଜ୍ଞ” ନାମର କହିବାକାହୁ
ଏବେଳେ ତାରେ ପରିଦର୍ଶନ କରୁଥିଲା ତାର
ଦେବେ ଦେବୁଙ୍କ ଅନିତ୍ରୁଷ୍ଟା । ଏତା କୁହ
କାହ ଦିନ ଭୋର “କାହିଁଏକ ମୋହନ
ପର୍ବତୀଶ୍ଵର । ତାମାଦିନରେ ଯୋମରାତ୍ରିକାଳ
ପାଇଁ ବାଲିକର ଦଳରୁ ଅଦ୍ଵୟତାପ୍ରେସନ୍
ବର୍ଷାରେ ମିଳିଅଗବ ।

ଉତ୍ତରକାଳୀଙ୍କାଣିକା

ମାତ୍ର ତା ୨୮ ରିଗ ଶନିକାର ।

କେବେ କେବେ ଠାରେ ?

(ପାତ୍ରିକାରୀ)

ପୁରୀ ପଦବୀକାରୀ ।
ଯାଇଁ ଅଶୁଭକାର ମୁହଁ ବର୍ଷ ପନ୍ଥାଟେ
ପୁରୀଦେହକର ମେନେଜର ନିଯନ୍ତ୍ର
ଦେଲେ । ଶୁଣ୍ୟାବ ବୁଜାଳ ଯଥତିରେ
ସରକାର ତାହାଙ୍କ ମେନେଜର ନିଯନ୍ତ୍ର
କଲେ । କାହାକ ନିଯନ୍ତ୍ର ପୁଣ୍ୟ କାନ୍ଦା
ପ୍ରକାର ଆମ୍ବୋଳଳ ଲୁଚିଥିଲା । ଅମ୍ବୋଳଳ
ମନେ ପୁଣ୍ୟ ନିଯନ୍ତ୍ର ବୁଜାଳ ସମତାରେ
ସରକାର ଦ୍ୱାରା କରୁଅଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ
ଯେବେ ବୁଜାଳର ଅନୁମତିରେ ଯୁଦ୍ଧ
ଅଶୁଭକାର ନିଯନ୍ତ୍ର ଦେଲେ ତେବେ
ବୁଜାଳ ସମତାରେ ସରକାରଙ୍କର ଦ୍ୱାରା କରିବାର
ଦୋଷ ଅଛି ସରକାରଙ୍କୁ ବିଶ୍ଵାସ
ଯାଇ ନଥାରେ । ବର୍ତ୍ତମାନ କେହି କେବଳ
କହନ୍ତି ବଜା ଏପକାର ଅନୁମତି ଦେବା
ମନ୍ତ୍ରରେ ଅନେକ ରହୁଥ୍ୟ ଅଛି । ତାହା
ଯଥମୁକ୍ତ ନହେ । ଏଇହୁଥ୍ୟ କେବଳ ଏଇଠାରେ
କୁହୋଁ, କମ ଦେଖିରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଥର
ମେନେଜର ନିଯନ୍ତ୍ର ସମୟରେ ଶୁଣା ପାଇଥାଏ । ତେଣୁଥାଙ୍କ ମେନେଜର ନିଯନ୍ତ୍ର କରିବା
ଯାଇ ଅନ୍ୟ ବିଦେଶୀ ନ୍ୟାଟ୍ରିକ୍ଯୁ ମେନେଜର
କରିବା ସମ୍ଭବ ସଧା ଅନେକ ଦେଖି
ଗାହିଲାର ଥାପରି । ନାହିଁ ବଜା ତେଣୁ
ହୋଇ ଯେବେ ତେବେକ ପ୍ରତି ଦୂର୍ଲିଲିରାଗ
ଦେଶୀ ଲୋକଙ୍କ ମନୋମତ କରନ୍ତି,
ସମ୍ବରେ ବୁଜାଳ ଦୋଷ ନଦେଇ ସର-
ଗାରଙ୍କ ବା ଦୋଷ ଦେବା ପ୍ରୟୋଗକ
କଣ୍ଠେ । ସରକାରଙ୍କ ଏତିକ ଅନୁଶେଷ କରି-
ଦ୍ୱାରା ଯେ ପ୍ରତିଥର ଏପକାର ଏ
ହସ୍ତର କଥା ଉତ୍ସବା ହୁଲେ କଦନ୍ତ
ର ଏ ଉତ୍ସବ ଯେପରି ଉତ୍ସବାକୁ ନ
ହାରେ ଉତ୍ସବ ଉତ୍ସବ ବିଧାନ କରିବା
ପାଇବା ।

— 828 —

ଭାରତରେ କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ବାଣିଜ୍ୟ ।

୧୯୨୪ ସାଲରେ ଭାରତକୁ ୧୫୫ କୋଟି ଟଙ୍କାର ବିଦେଶୀ ଦର୍ଶନ ଆମିଥିଲା । ୧୯୨୫ ସାଲରେ ୨୨୨ କୋଟି ଟଙ୍କାର କଣ୍ଠେ ଆମିଥିଲା । ୧୯୨୪ ସାଲରେ ଭାରତକୁ ଭାରତୀୟ ଭ୍ରମିତି ଟଙ୍କାର କଣ୍ଠେ ଆମିଥିଲା । ୧୯୨୫ ସାଲରେ ୨୨୨ କୋଟି ଟଙ୍କାର କଣ୍ଠେ ଆମିଥିଲା । ଭାରତର ମୂଳଦର୍ଶନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଯାଇଥିଲା । ଭାରତ ମୂଳଦର୍ଶନ ୨୨୨ କୋଟି ଟଙ୍କାର ଦ୍ରବ୍ୟ ଯାଇଥିଲା । ବିଦେଶକୁ ଆମିଥିବା ଦ୍ରବ୍ୟାନାନାହିଁ ମଧ୍ୟ ବିଦେଶକୁ ଟଙ୍କା ଲମ୍ବା ଟଙ୍କାର, ବୋମାଲ ବେଶକୁ ୨୨୨ ଲମ୍ବା ଟଙ୍କାର ଓ ମାନ୍ୟାକୁ ୧୯୨୭ ଲମ୍ବା ଟଙ୍କାର ଦ୍ରବ୍ୟ ଆମିଥିଲା ।

ଯେ ସମ୍ପଦ ସ୍ଵଧାନ ସ୍ଵଧାନ କୁବନ୍ଧ
ରକ୍ତକୁ ଆପିଣ୍ଡାରୁ ତାହାର କାଇବା ଏ
ଅନ୍ତିମମୁରେ ଦୟାଚିଲୁ—

ମେଲାର୍କ ପତ୍ରିକା ୧୯୫୨

କାନ୍ତିକାର କେଳ ୧୯୦୯୪୭

ରେପନ୍କୁଣ୍ଡା	୧୦୩୧୦୮
ପଣମଳୁଟା	୧୦୨୩୮୦୦
ପଣମଳୁଟା	୧୦୮୩୮୦୨
ସାରୁନ	୧୨୮୩୯୫୦
ସିଗାରେକ୍	୧୧୪୩୯୧୨
ପଥର କୋଇଲ	୧୫୮୩୭୫୨
ମୁଳାକାନ ପଥର	୮୫୨୩୩୫୧
ଦିଆରେଇ	୨୫୩୧୫୫୨

ବୈଜ୍ଞାନିକ ପ୍ରସଙ୍ଗ

ପୁରୁଷଙ୍କୁ ପ୍ରାପ୍ନମାତ୍ରି—ଅନେକ
ଧନ ହେବ ଲଟାକାବୀ ଭାଷ୍ଟିନ୍ଦ୍ରଭାମାନେ
ସେ ପ୍ରାନ୍ତର ପୁରୁଷଙ୍କ ଅଗ୍ରମ୍ଭ ପଞ୍ଚକୁ
ବାଚମଳିବ କି କାହିଁ, ସେହି ବାଚମଳ
ଭାବିନ ଓ କଳକାରଙ୍ଗାନୀ ବୁଲିମାନକ
କି କାହିଁ ଏହାର ବିଶେଷ ସମ୍ମାନ କରୁ
ଅବଶ୍ୟ । ଆମେରିକାବୀର ଭାବିନ୍ଦ୍ରଭାମାନଙ୍କ
ବୁଦ୍ଧିମତ୍ତ ଏହରେ ପଢ଼ିଛ । ଆମେରିକାର
ପଶ୍ଚିମ ପ୍ରାନ୍ତରେ କାଲିପଣ୍ଡିଥର ଭାଷତଥିଲା
ମାନଙ୍କ ତଳେ ଉଚ୍ଚ ପ୍ରସ୍ତରବାନ ଅଛି । ଏହରୁ
ଶର୍ମଣୀ କାହୁଆ ପାଖି ବାହାରକାର ମନ୍ଦିର
ରେ ଦେଖାଯାଏ । କିନ୍ତୁ ଏହିଷିଳୁ ଏହା
ଦ୍ୱାରା କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ କରାଯିବାର ତେଣୁ
କରାଯାଇନାହିଁ । ଅଛିବାଲି ପୁରୁଷର ଅର୍ଦ୍ଧ-
ଦ୍ୱାରା କାପଦାର କାର୍ଯ୍ୟ କରାଯିବାର
ଚେଷ୍ଟା ହେଉଅଛି । ସେହି ହେବୁ ଗୋଟିଏ
ପ୍ରାନ୍ତରେ ଦୁଇଟି କୁଣ୍ଡ ମୋଳାହୋଇଅଛି ।
ଦୁଇଁ ସ୍ତରେକ ଶତାବ୍ଦୀ ପୁଣ୍ଡ ଗଣର ।
ଏହି ଦୁଇବର୍ଷ ହେଲା ଏହିରୁ ତମାରବ
କାମ ବାହାରୁଛି । ଏହି ବାହାର ପରିମାଣ
ପ୍ରତିବର୍ଷ ଉପରେ ୧୫ ଖେର । କୁଣ୍ଡରେ
ଅବ୍ୟକ୍ତିରୁ ଏହିର କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଇ
କାହୁଦାର ଦେଖାଯାଇଅଛି ଯେ ଏହି ବାହ
ପରିବର୍ତ୍ତ ଶାକ ଅମ୍ବାକୁ ପଦାର୍ଥ ମିଳିବ ଅଛି ।
ଅମ୍ବାକୁ ରବଦ୍ରାଗୁ କଳିପୁଣ୍ୟକ ନଷ୍ଟ କରାଯାଇ
ବୋଲି କାମକରିବା କରିଲା ହୋଇଅଛି ।
ଏହି ଏମତି ବାହାର ଯେବେଳେ କଳ-
କାରାନା ବଳପାରନ୍ତା ବାହାରେବେଳେ
ହୁବରୁ ପ୍ରସଂଗିତାଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି
ମନ୍ଦିରପାରନା ।

ପର୍ବତ ମଣିଷ କାହା

ବେ ପାଇବା । ବେଳେ ବିବ୍ରତ ପରି
ବେ ପରେ ସୁରଧୀ ଆମ୍ବାକିନର
ବେ କରିଥିଲେ, ବେ ଲକ୍ଷ ହେତାରେବେ
ଅଧିକ ମୟ ଧାର ପୁଣ୍ୟ କରିବେର
ପରିବର୍ତ୍ତ ମାତ୍ର କେତେବେଳେବେଳେ । କିମ୍ବା କରନ
କରି ଅଧିକ ଉପରେ ବାଲପାତି ଥିଲେ ।
ତାହା କଷର ଜାଳି ଗର୍ଭମାନ ତାର
କରି ପୁଣ୍ୟ ପଦ୍ମାନବ କରିଅଛୁ ଏଥିରେ
ବେଳେବେଳେ । ଅମୁମାନେ ତାଙ୍କର
ପରିବର୍ତ୍ତ ଅଧିକ ସତ୍ୱ କାମନା
କରିଥିଲେ ।

କଣ୍ଠକାଳୀ ରାଷ୍ଟ୍ରା ।

ଶାସନ ସଂସ୍କାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କମିଟି
ରିପୋର୍ଟ ।
(ପ୍ରାରମ୍ଭିକ)

ସମୟ ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ ସର୍ବର ସମ୍ବନ୍ଧମାନେ
କୟାହେବାର ଦୀର୍ଘରୁ ରମାପାତ୍ରରେ ଏବଂ
ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ ସର୍ବର ଅଧିକରଣ ପରମ୍ପରା
ପରମ୍ପରାରେ ଏକ ସହାଯ ପୂର୍ବରୁ ଏବଂ
ପରେ ଏକ ସହାଯ ଧ୍ୟାନ ଲୋକଙ୍କ
ଦେଖୋନି ମନ୍ଦିରମାଧ୍ୟରେ ଗୈରପଦାର ବା
କେଳରେ ଥାବି ହୋଇପାରିବେନାହିଁ ।
ଦେଖୁ ଦେଖାଇ, ଦୂର ଦେଖାଇ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ
କୌଣସି ଉପାୟରେ ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ ସର୍ବର
ସର୍ବ ହେବାନମନ୍ତ୍ରେ ଭେଟ ସରବର
ଦେଖାଇବେନାହିଁ ।

ପ୍ରାଦେଶିକ ପରିକାରମାନେ ଯେଉଁଥି
ପ୍ରଯୋଜନୀୟ ବିଷୟରେ ଏକଜଳ୍ପିତିର
ବାରମ୍ବାର ସମୀକ୍ଷା ଓ ମନ୍ଦୀରମାନଙ୍କ ସହିତ
ଧରମଶିଖର କାମକରଣଟିକାହାପାଇଁ ବିଶେଷ
ବିଧାନ କରିବାକୁହେବା ।

ମହିମାନଙ୍କର ଦେବତା ହେବାକୁ ପ୍ରଦେଶ
ପର ଏକ ଜଳ୍କୁଣ୍ଡିର କାହନ୍ତିଲୁ ପରିଜଳ
ଦେବତା ପହାନ ପମାନ ଦେବ ଏହାହାନ୍ତିର
ସାଧାରଣ ନିମ୍ନମ । ସେହି ପ୍ରଦେଶର ରାଜୀକ୍ଷେ
ଦେବତା ବନ୍ଦପ୍ରାପତ୍ତ ସରର ନିର୍ଭେଦ
ଅନୁମାତୀ କରିବାରୁହେଲା, କିନ୍ତୁ ଯାଦେଖିଲା
ଏକ ଜଳ୍କୁଣ୍ଡିର କାହନ୍ତିଲା ପରିଜଳ
ଦେବତାର * ରାଗରୁ ॥ ରାଗରୁ ଲମ୍ବ
ଚନ୍ଦନକାହୁ ॥ ଲମ୍ବ ଏକ ଜଳ୍କୁଣ୍ଡିର
କାହନ୍ତିଲା, ନର ସରଙ୍ଗ କେତନଠାରୁ ଦେଖ
କବିତାକାହୁ ।

ଆହେବିଲି ମହିମାନଙ୍କ ଉପରେ ସେହି
ହିଦେଶର ସରକାରଙ୍କର ଯେଉଁ ଅଧିକାର ଅତିକାରୀ
କାର୍ଯ୍ୟ ହେଲାର କରୁଥାରୁ ହେବ । ମହିମାନଙ୍କ
କାର୍ଯ୍ୟ ବିଶେଷ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବୋଲି ବିବେଚିତ
ନାହିଁଲେ ସରକାର ସାଧାରଣତଃ ତାଙ୍କ
କାର୍ଯ୍ୟରେ ଉପରେ ନାହିଁଲେବାହି ।

ଯେଇଁମାନେ ମହୀ ପଦ ଜୀବାଗକରିବେ
ତେମାନେ ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ ପରିବେଳେ ପଦତ୍ୟାଗର
କାରଣ ସମ୍ବନ୍ଧେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ କେପେଣ୍ଟିକ
ଦେବାର ଅଧିକାର ପାଇବେ; ବିଜ୍ଞାନ
ଆଗନ୍ତୁ ଏହୀର ନିମିତ୍ତବୁଧ ଦେବ ।

କାର୍ଯ୍ୟ ପରିମୁଲନ ସମ୍ଭାନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ
ନିର୍ମାଣନ କରିବାକୁ ହେବ, ଯଥା—
ଏକ ଚକ୍ରାବତୀର କାର୍ତ୍ତନ୍ତୁ ଲାଭ କୌଣସି ବିବୟ
ମରବାରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ ସମ୍ମ ନା ମନ୍ତ୍ରୀ
ପକ୍ଷରେ ପରିବନ୍ଧାତ୍ୱ । ଏହି ବିବୟ ସହିତ
ସମ୍ପର୍କରେବା ବିବାହ ସହିତ ଅନୁଭବର
ବୋଲିପାଇବ, ନା ମନ୍ତ୍ରୀମାନରେ ଅନୁଭବର
ବୋଲିପାଇବ ହେବ । ଏହା କରିବା ଥୁବୁରୁ
ମନ୍ତ୍ରୀରଙ୍କ ଅନୁମତି ନେବାବୁ ହେବ ।
ମହିଳା ସହିତ ସେବନେଟ୍ସାର ନବରେଦ
ହେଲେ ଯେଉଁ କରିବାରେ ମନ୍ତ୍ରୀରେକ
ଶୋଭାଦ୍ୱାରା ଗାହା ମେହେଠାପି ମନ୍ତ୍ରୀର
ଜଣାଇବେ, ଏବଂ ଯେ ମୟୋପି ପ୍ରଯୋଗକାରୀ
ବିବୟ ସେବନେଟ୍ସାରଙ୍କ ନକାଳକାରୁ ଭାଇନ୍
କାର୍ଯ୍ୟ ତାହା ମଧ୍ୟ ମହିଳା ବିଜାରିବେ ।

ପ୍ରାବେର୍ତ୍ତକ ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ ସମ୍ବନ୍ଧ
ମେତେଇସମାବନ୍ଧପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବାର
ହେଉଥିଲେ ।—ମେଗାନେ ଉପସ୍ଥିତ
ପରିମଳରେ ତେବେ ପାଇବେ । ତବନର
ପରିମଳ ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ ପକ୍ଷବାଟ ନିର୍ଭାବିତ
ହେଉ । ୧—ପ୍ରାନ୍ତବିରତ କିଷ୍କିରା ମର୍ମ

କାରଣ ଲେଖନେଟ୍ସା ଦିମ୍ବକୁ କରିବାରୀ
ଭାବୁର୍କୁ କହନ୍ତିରେ ସୁଧାରିବ କରିବେ ।
ଏହି ଏହି ପ୍ରକଟେଟ୍ସା ମନ୍ତ୍ରକୁ ସହିତ
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଲାଗୁ କରିବେ । ବ୍ୟକ୍ତି ବିଭାଗରେ

ଏକଟେଗେଟି ବିଷୟ ଖାନାନ୍ତରକ ବିଭାଗର
ହୁତକେବ ସଥା:— ୧-ଆସାନ୍ତର ମହା
ବିଭାଗ ୨-ବିଭାଗ ୩-ଆସାନ୍ତର
ଅବଳାସବିଭାଗ ତଥାତ୍ତା ଜମ ପ୍ରଦଳ,
ଲ-ରିପୋର୍ଟ, ସ୍କ୍ରେବାର ଓ ସରଳାବ
ସଂପାଦନା, ଏ ଟେକଟେଟି ବିଭାଗ ହପାରିରିତ
କର୍ଯ୍ୟକ ବିନା ଏହାର ବିଷୟର କରିବାକୁ
ହେବ ।

ଭରବେଦୀୟ ସତ୍ୟମାନଙ୍କର ୨ ମାତ୍ର
ଅବସ୍ଥାକର ମୋଗ୍ୟତା ଆବଶ୍ୟକ ହେବ-
ନାହିଁ । ସେମାନେ କେବଳ ଭରବେ
ବାହିମା ବୋଲି ପରିଚିତ ହେଲେ
ତକିମିବା କିଛିବିନ ହୁଟିନେଇ ଅନୁଭୂତି
ହେଲେ ସେମାନେ ଅଯୋଗ୍ୟ ଦୋଷ
ପରମଣିତ ହେବେନାହିଁ ।

ଅନୁଭବ ଶ୍ରେଣୀର ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ପ୍ରାଦେଶିକ ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ ସତ୍ତାରେ ଦୁଇ
କରିବାକୁହେବ । ପ୍ରାଦେଶିକ ସଭକାର
ମାନେ ତାହା ପ୍ରିୟକରିବେ । କଲ
କାରଖାନାର ଶ୍ରେଣିକାମଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ମଧ୍ୟ ଦୁଇ କରିବାକୁ ହେବ ।

ପୁରୁଷା ଅନୁଯାୟୀ ମେଷ୍ଟନ୍ / ବିଧାନେ
ସ୍ଵର୍ଗର କରିବାରୁ ହେବ, ଅର୍ଥତିବେ
କୌଣସି ପ୍ରକାର ପ୍ରଧାନ ବ୍ୟାପାରଙ୍କରେ
ଭାବ ପ୍ରଦଳ କରିବନାହିଁ ।

ବ୍ୟାକ୍ତିରକ ଉତ୍ତରମାନଙ୍କ ଆମ
ମହିମାନଙ୍କ ପାଇଁରେ ଜଣେ ଲେଖାଏ ଅଧିକ
ବ୍ୟାକ୍ତିର ପରମର୍ଦ୍ଦବାକୀ ଜଣିବାକୁ
ହେବ ।

ସିରକୁ ସର୍ବର ଉତ୍ସାହାର୍ତ୍ତ ଏବଂ
ପିଇଲ୍ ସର୍ବିତର କର୍ମବ୍ୟବମାଳକର ପଥିତାର
ଓ ସୁନ୍ଦରୀ ରେମ କରିଯାଇର୍କୁ ପ୍ରମୋଦକନା
ଦୁଃଖରେ ପୁରୁଷାର ହପଦେବ । ସିରକୁ
ପର୍ବତ କର୍ମବ୍ୟବ କରୁନ୍ତିରର ପ୍ରାଦିତ
କମ୍ପିନ୍ଦନରକ୍ତ ଦ୍ୱାରରେ ରହିବ । ଉତ୍ସାହ
ହେଲେ ଯେ କୌଣସି ସମ୍ବନ୍ଧାବ୍ୟବ କୈକଥ
ପିଇଲ୍ ସର୍ବିତରେ ନମୁକ୍ତ କରିଯିବାର
ଦିନୋବିପ୍ର କରିବାକୁହେବ ।

ତତ୍ତ୍ଵମନ୍ତ୍ର ମହାବ୍ଲାଧରାଜ ମେଳରୁ
ବିପୋର୍ତ୍ତରେ ଦ୍ୱାଷର କରିଥିଲୁଣ୍ଟ । କିନ୍ତୁ ତେ
ଏହା ସହି ତାଙ୍କ ମତର ଶାଟି ଏ ଅଳଗା
ନୋଟ ଦେଇଥିଲୁଣ୍ଟ, ସେଥିରେ ବେ କହିଲୁ
ଦୁମ୍ପିଲାମ୍ବି ଶାପରିବ ହେବା ।

ଧୀରେ ଧାରେ କହିବାକୁ ହୋଇ । ହଠାତ୍ କୌଣସି ପୁରୁଷର ପରଦର୍ଶନ ସମ୍ବନ୍ଧର
ହେବନାହିଁ । ଧରତର ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ଗୋଲମାଲରେ ଗୋଟିଏ କାରଣ
ଏହି ସେତୀମାନେ ବ୍ରିଟିଶ୍ ସମ୍ବନ୍ଧ ତ୍ୟାଗ
କରିବାକୁ ପ୍ରକାଶ ସେମାନଙ୍କର ବରନେଇବା
ଅନୋଳନ ଅନ୍ୟ କାରଣ । ଏହିର
ଅବସ୍ଥାରେ ଆକର୍ଷଣ ପରଦର୍ଶନ କହିବା
ନିଷେଧକୁଣ୍ଡଳେ । କିନ୍ତୁ ଆଶକ ହାତ୍
ଶାମଳ ଏକାକ୍ରମ ଆବଶ୍ୟକ । ତାହା ୧୫୫

ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରକଳିତ କେତେ ଶାସନରେ ଦୋଷ କଲେ ମୁକ୍ତା କାହା ନର୍ତ୍ତମାନ ମନ୍ତ୍ରେ ପ୍ରକଳିତ ଶାସନ କିମ୍ବା ସମ୍ବଲିତ ହୋଇଥାଏ କମଟିକ ବସନ୍ତ କମଣ୍ଡନ ଦୟାଭାବ ପକ୍ଷପାତ୍ର ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଅନ୍ୟାରେ ପ୍ରାଦେଶକ ଧ୍ୟାନର ଶାସନର ଅଭିଭାବ କୌଣସି ହନ୍ତକ ବସନ୍ତପାତ୍ରର କଳା ବ୍ୟାପାର ପାଶରେ କରିଯାଇଥାଏ ।

—999—

ଶ୍ରୀମତୀ ବାବୁ

ବିହାର ଶ୍ରୀଶ ମନ୍ଦିର

ନାଟ୍ ଆର, କଳିତା, ବତ୍ର, ସାହାରାଜୀ
କରିବାରେ ଯେତ୍ରାବ ସ୍ଵର୍ଗ ଅପ୍ରେଳ
ମାତ୍ର ପଦିବାରୁ । କାହିଁ କମ୍ବାରୀ
କରିବେ ସୁନ୍ଦର କମ୍ବାର ହେଲେ ।

କାଳେଇର ପିଲାର୍କଳ ଦୟା
ପାହାର କାଳେ ସୁନେତାନ ମେହି
କା ପାଥ୍ର ତାର ଏକବିନ୍ଦୁ କୁଳେ
ପାଲିଲେ ।

ନିତିର ବିନାର ବର୍ଚନର ବିଲୁଷ୍ଟ ଏବଂ
ଦେବତା ବିବାହ ଦୁଃଖରୂପରେ ମୌଳିକ
ମହାତ୍ମା କିମ୍ବାନ କଟକ ତତ୍ତ୍ଵଜନକୁ
ନଦୀରୀ ହେଲେ ।

ସାହୁ ହକ୍ ସମ୍ବଦପ୍ରକାଶକା

THE UTKAL DIPIKA

୭୭ ସମ୍ବନ୍ଧକ ଶ୍ରୀ କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ମହାନ୍ତି ୭୭

四〇〇

ପତ୍ର ପାତା

Cuttack Saturday the April 4th 1925

ବେଳେ ୧୨ କ ସତ୍ତବ ୧୩୩୨ ସାଲ ଶେଷକାଳ

ବାର୍ତ୍ତକ ମୁଲ୍ୟାଙ୍କିମ ଟଃ ୩୯

ਅਨੱਥ ਦੇ ੭੮

ପ୍ରକାଶନ କେନ୍ଦ୍ର ୧୦୭

କତ୍ତେଗାନ କରିବାର ଚେଷ୍ଟା କରିବି ର-
କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ

ପ୍ରତିକଳା ସମ୍ପଦ ବିଜ୍ଞାନ

ସବୁରେ ଏହି ବିଳ ଯେ ଦୟାପାତ୍ରିତ ହୋଇ
ଅଛି କାହାର କାହାର କେବଳ ଜୀବନ
ସଂସାର ଆଜିକର ପରିବର୍ତ୍ତନ ଯେତେବେଳେ
ଦ୍ୱାଦ୍ଶ ଏହି ବିଳଟି ଜୀବନ୍ତ କମିଟିସାଇଟ୍
ଶୀଘ୍ର ବିବୁର କରିବେ । ସବୁର କଥା ହିନ୍ଦ
ବିଷ୍ଣୁର ହେବାକୁ ଦିନ ବୁଝ ଯାହୁବ
ପାରଥୀଏ । ଏହି କବି ପଦ୍ଧତାପି ବଥା
ଏଥରେ ଅବା କପର କେବିହେବ ? ବିଳି
ଯେତେବେ ଯାହୁଏ ବିରଳ୍ସତ୍ୱରେ ଉପ
ଯେତୋଟି କରିବାରିମାନଙ୍କ ଭରମା, ପେକିମେ
ପ୍ରଭକ ପାଇଁ ଭାବନାରୁ ବ୍ୟକ୍ତିପକ ସବୁକୁ
ଅର ଅପେକ୍ଷା କହିବାକୁ ପାଇନାହାଁ ।

ସହକାସ-ସମ୍ବନ୍ଧି ଆଚନ୍ତି

ଭାଷାରେ ବିଜ୍ଞାନ

ସବୁରେ କବିତାରେ ଶୀତକାଳୀନ ତଥା
ଦିନ ହୋଇଥାଏ । ଏହି ସେଠାରେ
ମହିମାକ ଦୁଇକିଂ ଦେଖାଦେଇଗି । ହ୍ୟା-
ପ୍ରୀତିର ସୁନ୍ଦରୀମାନେ ସରଖାଦରୁ ଅମ୍ବ
ନାମାସକାର ଗୋକର୍ଣ୍ଣାଳ କରୁଥିଲୁ ।
ବୁଦ୍ଧିର ସରକାର ଦୁଇକିଂ ତାତରୁ ଦେବାର
ପାଇବାପାଇଁ କାଳାସକାର ଦେଖୁ
କରୁଥିଲୁ । ଗଜେଟ୍ ସମସ୍ତରେ ନେଇ
ବିହାରୀପାଇଁ ମେତେ କଥ୍ୟ ଦେବାର
ନିର୍ଦ୍ଦିତ ହୋଇଥିଲା, ସେଇରୁ ବର୍ଷମାନ
ଦୁଇକିଂରିମନେ ଗୋକର୍ଣ୍ଣାଳ ହୋଇଥିଲାବି ।
ବୁଦ୍ଧିର ମରକାର ହେ ସମସ୍ତ କିମ୍ବ ଚକ୍ର-
କିଞ୍ଚିତ୍ ସାହାର୍ଥ କରୁଥିଲା ତାହା ମଧ୍ୟ
ବନ ହୋଇଗଲାବି । ଏଥାର ଉଚ୍ଚତର
ଦୁର୍ବଳ ଦୂରତା ଅଶ୍ଵର ଦିଦ୍ଦେଗି
ହେଲାଗି ।

ଅଶ୍ରୁମାନେ ଅନୁଭୂତ ହୋଇ ପ୍ରକାଶ
କରୁଥିଲୁବୁ ଯେ ଉତ୍ତଳବାହୁତ୍ୟସମ୍ବନ୍ଧ
ଗୋଟିଏ ସଧାରଣ ସଙ୍ଗ ଅଦ୍ୟ ଶକ୍ତିର
ପ୍ରସ୍ତୁତ ତା ଓ ଦିଲ୍ଲି ସଂଦର୍ଭ ଏହି ଉତ୍ତଳ
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବନ୍ଦକ ଟାରିନରୁକୁଳରେ ଥିଲୁଣିତ
ହେବ । ଏହରେ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ଶୀଘ୍ରତ
ଅଭିନନ୍ଦର ମନୁଷ୍ୟ ମୁଁ ଏ ମହୋଦୟ
“ହାତାନ ଉତ୍ତଳବାହୁତ୍ୟସମ୍ବନ୍ଧ” ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ନ୍ୟୂନ ସହାନ କରିବେ । ସର ଓ କରମାନ
କର କଷ ଏବଂ ଶଶବ୍ରତନ ତଥା ସାହୁତାନ
ପାଞ୍ଚରଙ୍ଗକର ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାଏନ୍ତାମୁଁ ।

ମନ୍ତ୍ରେ ଉପରେ

ଶୁଣିଲୁ ଜମରୁକୁ ପୁରୁଷ ମଟର ଲହ
ଅସିଲବେଳେ ବରାଟିଏ କରିବେ କାହିଁ
କରିଯାଇଥିବୁ । ବେଳେକି ଦେଇ ମଧ୍ୟ
ଅବଳ ପାଇଥିଲା । ସେମାନରେ ଦେଇ
କିମ୍ବାର ପରେ ଦେଇ କିମ୍ବାର ।

ଉତ୍ତରକାଳଦାଣିକା ॥

ଅପ୍ରେଲ ତା ୪ ରଶ ଶନିବାର

ଓজেশ্বৰ কে অঁটাই ?

(ପୁଣ୍ୟକର୍ମରେ)

ଯେହିକାର ଅଛ ତେବେକ Stupid
ଏବି Idiot ବୋଲି କହୁଥିଲୁ ସେମାନଙ୍କ
କବି ରେ ଥର୍ବ କାହିଁ ବୋଲି ପରିବିତ
ଦେବାର କହୁଥାଳିବୁ ତେବେମନେ
ଧର୍ମ, ଧିଦ, ବାଣିଜ୍ୟ ଏହି ସାହୁଦ୍ୟ-
କ୍ଷେତ୍ରରେ କିମ୍ବେଳ ପ୍ରକାର୍ତ୍ତ କିମ୍ବ କହି-
ଯବାର ଯଥେଷ୍ଟ ପ୍ରମାଣ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ । ସମ-
ସ୍ଵର ପରିବର୍ତ୍ତନ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଥିବାର
ମଧ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁଥାପାଇ । ତେଣୁ
ଅଛ ତେବାର ସମସ୍ତ ବିଦିତ କୁଥିବେ
ନେଇପାଇଗାକୁ ବହିଲାଣ । ଦେବେକ
ବହୁଲେଖି ତେବାର କୁବିତନସର ମନ୍ଦର,
ସୁରମନ୍ଦଳ ଏସମ୍ପଦ ଦିବେଶୀସୂର୍ଯ୍ୟର ପାଶୀ;
ଏପରି ଦାଖି ଯେ ସମ୍ମର୍ତ୍ତ ଅନିକର ଏଥିରେ
ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ତର୍ଜନୀନ ତେବେଙ୍କର
ଅକ୍ଷୟ ଯାହା ହେଉଥିଲ କାହା ଦେଖି
ଅନିଯନ୍ତ୍ରକେ ଏକଥା ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ
କୁହିତ ଦେଇନାବାପାଇ ।

ଯାହାକେଇ ଅମ୍ବୁମାନେ ଏହିପୁରେ
ଏହିପୁରେ ପ୍ରାଦୟମନବୀରେ ପଥେଷ୍ଟ
ସମାଜୀକନା ଦୟାରୁଁ । କର୍ମିର ସହି
ସେବାକର କୁରୁତି କରିବା ଅନା-
ଦେଶୀକ ।

ଆମେମୁମାନେ ତେଜାମାନକୁ କହୁ—
ତଦେଶୀଭୁମାନକର ଏହିପର ମତ ଶୁଣି
ସେମାନଙ୍କର ନିବ କ୍ଷାରକି ? ସେମାନେକି
ନିଜଦେଶର ଏହି ପୁରୁଷ ସ୍ବରୂପମାନଙ୍କର
ସୁରକ୍ଷାନ ଜାଗାପ ପୁନରାଲ୍ଲେତାକରି
ପୁରୁଷମାନଙ୍କର ଲୂପଶ୍ରୀତ ପୁନା-
ଦୂଷାର କରିବାକୁ ତେଷ୍ଟାକରିକେ ନାହିଁବା
ନିଜ ଜାଗରସମ୍ବରେ ଏହିପରାର ମନେ
ଶୁଣି ସେମାନଙ୍କ ମନରେ ତିକିଏ ମାତ୍ର
ଯୋଦ ହେବନାହିଁକ ? ସତେ ତେଜାମାନ
ଭାଗ୍ୟ ଦେବିବ ? ତେଜାମାନେ ପୁନରାଲ୍ଲେ
ଗୋଟିଏ ଜାତିମଧ୍ୟରେ ଗଣ୍ଠ ହେବେ ?
ନୁହନ ତତ୍ତ୍ଵ ଅନୁଭବର କରିବାର ଆବଶ୍ୟକ
ନାହିଁ । ଯାହା ଧରି ଓ ମୁଢ ହୋଇ
ଦିଛନ୍ତି ତାହାକୁ ପ୍ରକର୍ତ୍ତାଦିତ କରି
ପାରିଲେ ସଥେଷ୍ଟ ହେବ ।

କମଳା—

ଭାଷକ ସଂକଷିପଣାକାଳି ।

କଟକ ମୁଖରୀପାଳିଟିର ହେଉବିରୁ
ଭାପୁଗା ଦେଲେ ଏବଂ ପୋତା ଭୁର୍କରୁ
କାଥକର ତନ ମାସର ତୁଟୀ ବାଖଗଲ
ଏବଂ ହେଉବର୍କରୁ ମଧ୍ୟ ବାଯଦର ଭାପୁଥା
ଦାଇଲ କରିବାର କଥା ଅବଲମ୍ବନ
କେନ୍ତେ । ଯେହିଁ ପଟଶାରୁ ଏସମ୍ପ୍ର ଏଟିଅଛୁ
ତାହା ଅଛି ସାମାଜିକ ପଟେ, ଅର୍ଥାତ୍ କେବଳ
ଏକବିନ୍ଦୁ କାନ୍ତାକଟର କାମକାରୀ ହେଉ-
ବିର୍କଳ କରନ୍ତି ପଠାଇଯାଇ ଏବଂ ଧର
ହେବାରୁ ହେଉବିର୍କଳ ମହାଶୟଦର ଏପରି
ଦଶା ଏଟିଅଛୁ । ଅନ୍ୟ କରୁଥାଇବାର କାର୍ଯ୍ୟର
ଅବଲମ୍ବନ କେବୁ କାହିଁ କୁଟି ବିଅପାଇ
ଅଛି । କିମ୍ବା ମାସ ଏକବେଳେ ତାମ ନ
କର, ଏବେ ଶୋଭାଲେ ଆଜିଥିଁ ଦୋଷ
ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଯିବ ପର । ହେଉବିର୍କଳ
ମହାଶୟଦର ବିମର୍ଶରେ ଏହି ତ କାମ କାର୍ଯ୍ୟ
ମନ୍ଦାତ୍ମକ ଧର୍ମପାଦ ତାହାକୁ ଭାବିତା
ଦେବାକୁ ଆଖିବାରକାଣ୍ଟିଟି ବନ୍ଦକଠୋର
ହେଲାନିମାପର ଜଣାଯାଇଅଛି ।
ମୋଧୁଦୟ କମିଶନରମାନେ ମନେ
କରିପାରନ୍ତି ଏପରି କଲେ ଲେବେ ବିଶ୍ୱାସ
କରିବି ଯେ ମୁଖ୍ୟପାଳିଟି ଏ ପରି
ସମ୍ବର୍ତ୍ତରେ ଅଧୀନିଷ୍ଟ କର୍ମସୂର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କ ଉପରେ
ଦୁଇ ଗ୍ରୁ ଦୁଇ ରଖନ୍ତି । ଆମେମାନେ
ଦିନଥାଧାରାରଙ୍କର ଯେତାର ମତ ଏହି
ସେମାନଙ୍କର ନବାର ଏ କରାଏ ହେବା-
କାହିଁ । ମାହା ହେବ ସବୁ ବିମୟରେ ଏବଂ
ସମସ୍ତଙ୍କପୁତ୍ର ମୁଖରମ୍ପାଇଟି ଲାଗୁଥାମାନେ
ଯଦି ବହୁପରି ଦୁଇ ରଖନ୍ତି ସହରକାର
ମାନିବାର ଦିଶେଷ ଉପକାର ହେବ
ସମେତ ନାହିଁ ।

— 1 —

ଏହି କାଣ୍ଡ ପରି ଧନବାର ଦିନ
ଏ ଏ ଶା ସମୟରେ ପ୍ରଥମ ଅଭିନନ୍ଦିତ
ଦେଖେନ୍ଦ୍ରିୟ-ବଜାରରେ କାହା ଲାଗି ଥା
ବସିଥାଏନ୍ତି ପୋଡ଼ିଗଲା । ତତ୍ତ୍ଵରେ ଦିନ
୨୫ କେବଳ କାଠଗାୟାଗ୍ରହରେ ଦିନରେ
ଛିନ୍ଦିଲକ ବରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ପ୍ରାୟ ୫୦
ନିମ୍ନଲିଖିତ କଥା ଦୂରେଥାର ପୁଅମତ୍ତି
କିମ୍ବା କଥା ଦୂରେଥାର ପୁଅମତ୍ତି । ନିମ୍ନଲିଖିତ

ଶିଶ୍ରା ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ।

ବିଭାଗରେ କଥାକହୁଏଇ ସବୁବେ
କାବୁ ଲଗାଇବୁ ସିହ ଏହି ଏହିଶା ବନୋବୁ
ସମୁକ୍ତରେ କେବେକ ହୁଣ୍ଡି ଓ ପ୍ରସାଦ କରି
ଥିଲେ । ସବକାରଙ୍କ ପରିବୁ ଉପରେ
ପ୍ରଶ୍ନର ଯେ ଉତ୍ତର ମିଳିଅଛି ଏ ଦେଶନା
ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜାହା ଜ ଭିନ୍ନ ବିଧେୟ । ଏ
ବନୋବସ୍ତୁରେ ସରନାର ବନ ହାରିବୁ
ଜମା ବୁଝି ନରିଚାଲିଗି କହିଅଛନ୍ତି ଜାହା
ଅଚାନ୍ତ ବସ୍ତୁକର । ହୁଲାପରି ବୁଝିଲେ
ଜମା ଟକାରେ ପୁରୁଥଶା ଦର୍ଶିବ । ଏ
ମଧ୍ୟ ସବୁଧିଜାରିକର ଟକାଟର ଟଙ୍କ କରିବ
ଏଇ ସବକାରଙ୍କ କହିବା କଥା, ନନୋବୁ
ସମୁଚ୍ଚିନ୍ତ୍ୟ କାରକପଦ ଦେଖିଲେ ଏହାଠା
କେବି-କହିବାର ଅନୁମିତ ହୁଏ । ସବକା
ମଧ୍ୟ କହିଅଛନ୍ତି ବନୋବସ୍ତୁ ହେଉ ଯାଇ
ମାନବର, କିନ୍ତୁ କଷ୍ଟ ବା ଅସୁଧା ହେବ
ନାହିଁ । ସବକାରଙ୍କର ଏହି ଜାହା ସମ୍ବନ୍ଧ
ଅନ୍ତର୍ମାନକ ଆଚାରିତନା କରିବା ଆକଷୟ
ରୋଧ କରୁନାହୁଁ । କାରାର ଉପରି ବାଜି ବାଜି
ଅମଳିତର ଏକନଶାନ୍ତି ଏ ଏ କରିଯାଇ
ଦେଗନ୍ତରେଣୁ । ତତ୍କଳିତ କହି
ଅସୁଧା ସେମାନକ ଉତ୍ସମରୁପେ ହୁଏ

ଯାଇଥାନ୍ତି । କର୍ତ୍ତମାନ ବରତ କୁଳ ଏବଂ
ଏହି କର୍ତ୍ତବ୍ୟାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅବଶ୍ୟକେ ହେଲା ।
ପତ୍ରକଣେରେ କୁରିପାରିବେ । ସରକାର ଯେ
ଏହି ନାମେ ଏହିରେ ଅବା ପଢିବ
କଣ ଅଛି ଁ ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସ୍ଥାର୍ଥାଳୀ
ବିଜନ୍ତି ଥାଏ ସେହିରେ ସରକାର ଏହି
କର୍ତ୍ତବ୍ୟା କୁଣ୍ଡିବ ବୋଧକର୍ତ୍ତି କାହିଁ ।
ଏହିପ୍ରେସରେ ଅହାଶ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ଦେଖାଯାଇ-
ମାନେ ଗଭିରାନ୍ତି । କର୍ତ୍ତମାନ କୁରିବା
ବିଚିତ୍ର, ବନ୍ଦୋପତ୍ରରେ ଦୁଇକାରକର
ର ସ୍ଥାର୍ଥ ଅଣ୍ଟାଏ ସେହିରେ କୁଳ
କାହାର ? ଜମିକ ଆଜି ମେଲକ ସର୍ବଦିନେ
ସେହିକ ରହିଥିବା । ବନ୍ଦୋପତ୍ରକାରୀ ଯେ
ବହାର ପରମାଣ କିନ୍ତୁ ଦେଖି ହୋଇଯିବ
କି କମ୍ ହୋଇଯିବ ଏହାମଧ ଦୂରେଁ ।
କୁଣ୍ଡି ମଧ୍ୟରେ କେବଳ ଜମା ବୁବିହେବ ।
ମଧ୍ୟ ନାନା କାରଣରୁ ଜମିର ଉପରଭା
ଯେ ପ୍ରାୟ ଦେଇଥାଏ ଏବଂ ଦୁଇକାରକର
ବ୍ୟସ୍ତ ମଧ୍ୟ ବୁବି କେବିଥାଏ, ଏହିତ ସର-
କାର ଦୁଷ୍ଟିଦେବକ କାହିଁକି ? ସରଜାୟ
କର୍ମଶରମାନେ ନିରାହ ପ୍ରକାମକୁ କୁହାଇ
ଦିଅନ୍ତି ଯେ ବନ୍ଦୋପତ୍ରକାରୀ ସବ୍ରାଦ୍ୟ-
ଠିକ ହୋଇଯିବ, ଜମିଗାନ୍ତରେ ଯେଉଁ
କଳ କିମ୍ବା ଅଛିତାହା ମଧ୍ୟ ଲାଗୁଛି ହୋଇ-
ଯିବ ଲବ୍ୟକ ଉଚ୍ଚବିନ୍ଦନ ନାନା ପ୍ରକାର
ଗୁଟ୍ଟ କାକ୍ୟରେ ଲେଜକମଳକୁ କୁଲର-
ଦିଅନ୍ତି । କଥାରେ କେବଳ ମରକାର ଏ
ତାଙ୍କ କର୍ମଶରମାନେ ବନ୍ଦୋପତ୍ର କର
ପରେଇଯାନ୍ତା ଗଥାରେ ଯାଦା କହିଥାଏ
ତାହା ମୁଁହରେ ରହିଯାଏ, କିନ୍ତୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ
ବେଶିଲ୍ଲବେଳକୁ ସବୁ ଦେଇଗୋପ୍ତ
ହୋଇ ପାଇ କେବଳ ଜିବାଦ ଓ ମାନ୍ଦ୍ୟ
ଫଳେ ଫଳେ କେବଳ ଜିବାଦ ଓ ମାନ୍ଦ୍ୟ
ନକବମା ଜାତହେତ ତାହା ମୁଁହରେ ବନ୍ଦୋ-
ପତ୍ର ପରିଚ ଘରରୁ କାହାକୁ ଅବସର
ନାହିଁ । ଏଥର ଯେ ସେହିମହ ନବେବ
ଏତା କିଏ ଦେଇପାରିବ ?

ମୋଟକଥା ଦିନୋବସ୍ତୁ ହହିଲେ
ସବଜାରକୁ ସମ୍ମାନ ମୋହନାରାଇ ବାଟ
ଚିତ୍ତରିବ । କେତେବୁଝୁ ଆସୁ, ମାନ୍ୟମଜ୍ଜା-
କମାରୁ ଆସୁ ଲଭ୍ୟାଦି, ଯେହିଏତେବେ
ଏତେ ଆସୁ ସରକାର ଏବା ସେହିକେ
ପଢାଇ ବ୍ୟକ୍ତିଧା ଅସୁଧାର କଥା କହିବେ
କିମ୍ବର ? ଏଥିମନ୍ଦରେ ସବଜାରକୁ ପକ୍ଷରୁ
ଦେଇ ଯୁଦ୍ଧ ଦର୍ଶାମୋରାନ୍ତିରୁ ବାହା ମଧ୍ୟ
ବୌଦ୍ଧବ୍ୟକ୍ତିନାବିରାମିତିରୁ । ସରକାରଙ୍କ ପାତ୍ର
ଏକଜିକ୍ୟୁଟିଭ୍ ବାଜନ୍ତିର ସବ୍ୟ
ସଖା ହଜାମନ୍ଦରେ ମଧ୍ୟକପର୍ମନ ସାହେବ କହିଥିଲେ
ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କଥାମାରୁ ଯେବେବେକେ
ସ୍ଥାନମନେ ଆପିବାରୁ ଆପଣି ରହିଥିଲା-
କବୁଜାହାନ୍ତି ଯେତୁକୁ କିମ୍ବା ମଧ୍ୟରେ
ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ଲେବ ମଜାମାନନ୍ଦ ଅସୁଧା
ହେଲାବରାଜୁପଟ୍ଟିଲାକ୍ଷ୍ମୀ । ଏହି ଯେବେ
ବୁଦ୍ଧିମାତ୍ରେ ଯେ ଭାଜାମାନନେ ବେଳଳ
ସେବାକାରୀ ଲୁଗ୍ୟପର୍ମାନଙ୍କ ବସ୍ତୁରେ
ଜାଧିହୋଇ ଅସୁଦ୍ଧାରୁ, ତାହାହେଲେ ସେବେ
ବୋଧିକୁ ଏହାର କହ ନଥାନ୍ତେ । ଅନ୍ତର
ମଧ୍ୟ ମଧ୍ୟକପର୍ମନ ସାହେବଙ୍କ ମତରେ
ଦେଖିବାପାଇନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ପୁଣରେ
କହିଅଛନ୍ତି, କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ବିଳ କଥାର
ପ୍ରମାଣ ନାହିଁ ମଧ୍ୟ ଦେବାକୁ ସମର୍ଥ ବୋଲି
ପାଇଲାହାନ୍ତି । ତେବେ ପୁଣି ସରବାର
ଯାହା ମଧ୍ୟରେ ମାନ୍ୟକରି ତାହା ହମ-
ର୍ଥିଲ କହି ଯେବେ କର୍ତ୍ତ୍ୟ ରକରନ୍ତି,
ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ସବେ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କର ଜମା-
ଦୁର୍ବି କରିବାରେ ଲୁଗିବନ୍ତି, କେବେ
ତେଣାହାମିକର ଅଛି ବୁଝ ନାହିଁ ତେଣାରେ

ଭରମ୍ଭାୟୀ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁର ଦେବାଳ ଏହି
ଦୂରରୁ ଅନେକି ପ୍ରକାନ ସ୍ମଖାର ବାଜୁ
କହିପାଇଅଛନ୍ତି । ତେଣାରେ ଦରମ୍ଭାୟୀ
ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ବରମାତ୍ରମନ୍ତେ ସବକାର ମଧ୍ୟ
ଅନେକଥର ପ୍ରମୋଦ ଦେଇଅଛନ୍ତି ।
୧୯୯୪ ସାଲରେ ତେଣା ନିର୍ମାନକାରୀ
ହାତରୁ ଅଧିକ, ସେ ସମୟରେ ଯେଉଁ
ଦୟାଧାରୀ କଥାପାଇଥିଲା ତହିଁରେ
ଏହି ୧୩୩ ହାଲ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତେଣାକୁ
ଭରମ୍ଭାୟୀ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କରିବାର ଦରମ୍ଭା
ସବକାର ଅନେକଥର ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଏତେ
ଦରମ୍ଭ କେବଳ ଭରମ୍ଭ ହୋଇ ରହିଅଛନ୍ତି ।
ଫଳରେ ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ୟକୁଠିବା ଦେଖାଯାଏ;
ଭରମ୍ଭାୟୀ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କହେଲେ ତେଣାର
ଦୁର୍ଲିଖ ଦାରି କେବେହି ଦୂର ଦେଖନାହିଁ ।
ଏକମୟ ପ୍ରତି ଦୁଷ୍ଟିଦେବା ଦେଖାଯାଏ ପ୍ରତ୍ୟେ
କରଇ କରିବୁ, ଏବ କରିଲାକୁ ଥରରେ
ମଧ୍ୟ ଏକମୟରେ ଆଜୁ ସମାଲୋଚନ ହେବା
ଦିତି ।

କଟକ ସଂସ୍କରଣ ପରିଷଦ ।

ବ୍ୟାପକ ପଣ୍ଡିତ ଶ୍ରୀ ବୁନନ୍ଦେବ କହି-
ଲୁକୁ ଅନେକ ଲକ୍ଷ ତାଣ୍ଡଳିଲାହୁ ।
ଏ ମହାଶୟ ମନାମହେପଖାୟ ପଣ୍ଡିତ
ଶ୍ରୀ ଚରଳାଥ ନିର୍ମଳ ପ୍ରେଣ୍ଟିନ୍ ବ୍ୟାପକ
ଏହାର ସମ୍ମୁଦ୍ର, କାବ୍ୟଅବ ପାଠକଲେ
ଥେ କେନ୍ଦ୍ରେ କୀମ ପଣ୍ଡିତ କାହା ସହ-
ବେବେ ବୁଝନ୍ତିନ । କାଳର ବୁକ୍କିଣ୍ଟ ପଦ୍ଧ-
ତୟ, ଲହୁଗପଦିଶବ୍ୟ ସମ୍ମୁଦ୍ର କାବ୍ୟ
ଦୁଇଟିର ଲୋକ ପାଠକଲେ କାଳଦାଧିକ

ମୁହଁର କେଣାପାଇଁ ଅନ୍ତର୍ମାତ୍ର ହୁଏ । ଏ ନହାଇବା ପଦ୍ମବିର ସଂମୁଦ୍ରରେ ବନ୍ଦିଲା ଯେବେଳେ ପ୍ରାଚୀନ ଉତ୍ତା ଗ୍ରହମାନଙ୍କର ଆବେଳାରେ ନାହାରେ ନିଧି ଦଶଗତା ସେହିପରି । କୋଟି ପ୍ରକୃତ୍ୟୁଦୟର ତେଆ ସରଳାବଧି ୧୦କଟେ ତାହା ସହକରେ ବୁଝାଯାଏ ଏହାରତୀ ପୁଣ୍ଡିର ଶରକ ଏ କୌରକ ପଦିକା ପ୍ରକୃତର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିଅଛନ୍ତି ଏହା ବାନନ୍ଦା ବକ୍ଷପତର ନାମକ ଗୋଟିଏ ସଂମୁଦ୍ରପଦମଧ୍ୟରେ ନବିଅଛନ୍ତି । ତେଣାରେ ସହାଯପରି ଗଢ଼ିର ଲୋକ ବରକିମ, କରୁ ଦୋଷ କୋରଥିବ ମନ୍ଦିରରେ ବନ୍ଧବାରୁ ଅନେକେ ତାହାଙ୍କ ସୁଣର ପରିଚୟ ପାଇପାରୁନାହନ୍ତି । ପଣ୍ଡିତ ଜଗନ୍ନାଥ ମିଶର୍ ମଧ୍ୟ କଲେଜରେ ଅଧ୍ୟାପକ ହେବାପୁଣ୍ୟରୁ ଅନେକେ ଜାଗିନିମୁକ୍ତେ ଅଶାକ୍ରୂ ଦେଶର ପୁଣ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଶୀଘ୍ର ଏହାଙ୍କର ଶୁଣ ଗ୍ରହଣକରି ସମାଜରେ ଉତ୍ସାନ ଦେବାରୁ କୁଣ୍ଡିତ ହେବେନାହିଁ

— 808 —

ରେଉନ୍ଦ୍ରା ବାଲିକା, ବିଦ୍ୟାକୟର
୧୨ଶ ବାର୍ଷିକ ବିବରଣୀ ।

କହି ଥିଲା । ଏହାର ଜୁଲାର କଲେ ସରକା
ବର୍ଷରୁ ବର୍ଷ ପାଇ ନଥିଲା । ଦିଦ୍ୟାଳସୁତେ
ପାଷ୍ଟୁରୁ କ୍ଲାପ ଖୋଲା ପାଇଥାଲୁ
ମିଥ୍ ସାରିବୁ ଏବର୍ଷ ତାଟି ଲୋକଗତି ଦେଇ
ଥିଲା । ତାଟ ବର୍ଷ ସ୍କୁଲ ବିଦ୍ୟାଳୟ ସବୁ
ଗୋଟିଏ ସମ୍ମାନ କ୍ଲାପ ଖୋଲା ହେବା
ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ନାନା ଅସୁଧା ବିଶଳଣ ଖୋଲା
ହୋଇଥିଲା । ଏବର୍ଷ ଖୋଲା ଯିବା ରାତିରେ
ଥିଲା । ଧର୍ମସମ୍ବନ୍ଧରେ ନରୀ କୁର୍ବାଚୁଟିନ
ଅନ୍ତରର ହୋଇଥିଲା । ତାଟ ନାହିଁମୁହୁରମ
ମାତ୍ରରେ ଗୋଟିଏ ପ୍ଲାଟ୍ଫର୍ମଦର୍ଶି
ହୋଇଥିଲା । ଆଶ୍ରମରେ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟ
ବିଦ୍ୟାଳୟର ହୃଦୟରେ ଲୋକ ଯିବିଧି
ମେଧେମ୍ ବାନ୍ଧବ୍ ଏବଂ ହେତୁକଳ୍ପ
ଦୁଇ ଜଣଙ୍ଗର ମୁହଁ ହେବୁ ବିଦ୍ୟାଳୟ
ବିଭିନ୍ନମାନ ଲେଖ ପ୍ରକାଶିତ ଦୁଃଖ ପ୍ରକାଶ
କରିଲା । ଦର୍ପଶର ରାଣୀ, ମି ଆର, ତେ
ପୋଟ; ମି ଆର, କେ, କଷ୍ଟ; ଦାରୁ ଶି
ଭୁଷଣ ରମ୍ଭ; ମୟୁଖାନ ମହମଦ; ପଣ୍ଡ
ଗୋପୀନାଥ ମହାପାତ୍ର ପ୍ରକାଶ ଏବଂ
ସାହଚର୍ଣ୍ଣ, ଶିତ ଶାଇବା, ସବନ ପ୍ରାଣ
ପୁଣିମନ୍ତ୍ରେ ସୁରପ୍ରାର ଦେଇଥିଲେ ।

ପାତ୍ର ବାଣି

ସୁର୍ଯ୍ୟ ମଠମାନଙ୍କ ତତ୍ତ୍ଵ ଉତ୍ତର
ମଧ୍ୟରୁରେ ଅନେକ ପୁରୁଷରେ ଅନେ
ଠାକୁରବାବୁ ଓ ମଠ ଥିଲା । ଏହି ମଠ
ସ୍ଵରେ ଠାକୁର ମୟକର ଲୋକମାତ୍ର
ଦେବପେଶବା ଓ ଅତିର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସେବା
ନିମ୍ନରେ ଠାକୁର ଲୋକ କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ତୁ-ସମ୍ମର୍ତ୍ତି ଦାନକର ପ୍ରାୟନ କରିଥିଲେ
ସେ ସେମୟେ ଲୋକରେ ଅବସ୍ଥା ଦିଲାଇଲା
ସେମାନେ ଯାହା ଦାନକରିଯାଇଥିଲେ ତା
କିମ୍ବା କମ୍ବା ଦୁଃଖ । ଗୋଟିଏ, ମଠ
ଠାକୁରବାବୁ ସାଧାର ପ୍ରଥମେ ପାହା ଖା
ହୋଇଥିଲ ତାକୁ ଦେଖିଲେ କର୍ତ୍ତମାନ
ଗୋଟିଏ, ମଧ୍ୟରୁ ଜମିକାରଙ୍କ ସମ୍ମର୍ତ୍ତ
ଅପେକ୍ଷା ତାହା ଅନେକ ପରିମାଣରେ ଅଧିକ
ଦୁଃଖର ବିଷୟ ଅଧିକାରୀ ମଠ ଓ ଠାକୁର
ମାତ୍ର ଦୁଇ ଲକ୍ଷ ହେବାକୁ ବର୍ତ୍ତିଲାଣ୍ଟି
ଠାକୁରଙ୍କର ସମ୍ମର୍ତ୍ତ ହସ୍ତାନ୍ତର ହେବା
ଯୋଗ୍ୟ ଦୁଃଖୀ, ମାତ୍ର କେହି କେହି ମଧ୍ୟ
ପ୍ରକାରର ଲୋକେ ତାହା ଖରଦ କରିବା
କୁଣ୍ଡଳ ହେବନାହାନ୍ତି । ଅନେକମାତ୍ର
ଠାକୁରବାବୁ ଓ ମଠମାନଙ୍କରେ ସମ୍ମର୍ତ୍ତ
ବାକାଜିମାନଙ୍କ ମାରପତଦାରକର ସେମାନେ
ନକ୍ଷା ଅଧିକାରୀ ବା ମହାନ୍ତ କରଇ ଦାନ
ମାନେ ବସାଇଥିଲେ । ରେମାନଙ୍କ
ତେବେମାନେ ତଥାହି କରୁନାହାନ୍ତି ସର୍ବ
ମାତ୍ର ସେମାନଙ୍କର ସଂବାଦଲାକା ନାହିଁ
ପକାର ବଚିପାର ନାନାପ୍ରକାର ଅପରାଧୀରୁ
ଠାକୁରବାବୁମାନଙ୍କ ନକ୍ଷା କରିବା

ଚମ୍ପାନେ କୁଟିତ ହେଉଳାହାନ୍ତି । କିମ୍ବା ହରାଶୁଦ୍ଧ ଗୋଟିଏ ଦୁଇଟି ମଠ କରିବା—କେନ୍ଦ୍ରୀୟା ମନ୍ଦିରର ଜଳ ଅନ୍ତରେ ଦଶମଠ ଅସାରୀ ପରିଲୋକ ମନ୍ଦିର ଦୂରତାପର ତାହର କେଇ କର୍ତ୍ତାମାନ ସମ୍ମରଣ ପରିଶାବନାନାମ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ନ କରି ମଠ ନିଷ୍ଠ କରିବା ଉପରେ କରିଥିଲୁଣ୍ଡି । ଥଳିଦେଇ ପୁରୋ ଗ୍ରାମାଶୀ ଓ ପରିଷ୍କାର କାର୍ତ୍ତିମାନ ତାହାଙ୍କ ବହିକେ ସେ କର୍ତ୍ତାମାନ ଯାଇବା କୁବିବର ସମ୍ମରଣ, ଓ କେତେ ଅଧିକ ଦେଖିବା ଦେଖା ଦୋଧିଅଛି ତାହା ତାଲିବା ଦିଅ । ତାହା ଦେଖି ମଠରେ ଦେଖିବା ଓ ସ୍ଵରଗୁରୁଙ୍କର ପରମାର୍ଥ ନିର୍ମିତ ଏହି ଯେମାନଙ୍କଠାରୀ ଯାହା ସାହୁର

ହୋଇଗାଇବି ତାହା ମଧ୍ୟ ପେମାନେ
କରିବେ । ମଧ୍ୟ ସେ ତାହା ନ ଡିଇ
ମାନାପ୍ରକାରେ ପାଇବେଇ ଏଣ୍ଟ ରଣ ମନ୍ତ୍ର
ଲେବରର ତୁମ୍ଭମର୍ଗରେ ରହ କେବେଳ
ମଠର ସମ୍ମାନ ନେତ୍ର କରିବାରେ ସୁନ୍ଦରିତ୍ତ୍ଵ ।
ଦସମଠି ବହୁକାଳର ମଠ । ସେଠା କରିବା
ମନକୁର ଧୂମରୂପମାନେ ତାହା ସ୍ଥାପନ
କରିବିଲେ । ତିକଟଟିର୍ଗୀ ପାନକାର୍ମିକାରେ
ସମସ୍ତେ ମଠର ଶୀ ରଧୁନାଥଚନ୍ଦ୍ର ଠାକୁରଙ୍କ
ଶ୍ରୀ ମାନ୍ତ୍ରୀ । ରଧୁନାଥଚନ୍ଦ୍ର ସମସ୍ତଧାରୀ
ଦେବଜୀ । ଅଶାକରୁଷ୍ଣମନ୍ଦ ବନ୍ଦୁବନ୍ଦୁ-
ମାନେ ଏ ମଠର ସୁନ୍ଦର ରଖିବେ
ଓ ତଥା ମନ୍ଦର ସେହି ମଠଟି ଲକ୍ଷ୍ମୀବର୍ଷା
ନବଅନ୍ତ୍ର ଉତ୍ତରଣୀୟ ସୁନ୍ଦରମ୍ଭା କରିବେ ।
ପାହାତପୂର ମଠ ମହାନ୍ତ୍ର ବାହାରକର
ଦେବା ବାରଣ ସ୍ଥାନୀୟ ବନ୍ଦୁକେତୁମାନେ
ମନ୍ଦରମା କରିବିଲେ, ସୁନ୍ଦର ବିଷୟ ରଥା
ମତେ ମହାନ୍ତ୍ର ରହିଲେ । ତାଙ୍କର କାର୍ତ୍ତିମା
ବିଲାପ ଦୂଇକଣ ସ୍ଥାନୀୟ ବନ୍ଦୁବନ୍ଦୁକି
ଅଧୀନ ରହିଲ । ଏହିପରି କେତେ ହଳଦେଇ
କେତେ ବନ୍ଦଶା ଲାଗିଥାଏ । ଯେଉଁ ପ୍ରଳାପେ
ସ୍ଥାନୀୟ ଲୋକ ଏହିତିତ ହୋଇ ବୌଦ୍ଧିତି
ଦେଶୁକର ଏପରାବ ଅନୁଷ୍ଠାନଗୁଡ଼ିକ
ଭରଣାବେଶର ଉପାୟ କରିପାରୁ ନାହାନ୍ତି
ସେ ହୁଳିରେ ମାଲମଦିବମାରେ ନିପାତ
ନୁହନ ଗଠିତ ମହାକର ଦଳକୁ ଭାକାଳ
ସେମାନଙ୍କ କ୍ରମ କରିଦେବେଳେ ବୋଧନ୍ତୁ ଏ
ସହଜରେ କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନ ହୋଇପାରନ ।

ବର୍ତ୍ତି କାଳୀ

ଅନ୍ତେଲିବ୍ରାହ ବିଶ୍ୱାତ ଦୈତ୍ୟନନ୍ଦ
ବାହୁର ମେ ପଣାଲସୁହି ଗୋଟିଏ ନନ୍ଦା
ବିଶ୍ୱାତ ଉପଧର ପଣାଲ କରୁଥିଲୁ
ତାଙ୍କର ବିଶ୍ୱାତ ତାଙ୍କର ଚେଷ୍ଟା ଯେବେ
ସମ୍ବଲ ହୁଏ କେବେ ସେ ପୁଣ୍ୟବେ
ଅଭ୍ୟାସର୍ଥୀ କାମ କରିପାରିବେ । ସେ ଏହା
ତରକ ପ୍ରଦେଶରେ ଦେଖିଥିଲୁ ଯେ
ଗୋଟିଏ ମଧ୍ୟ କନ୍ଦୁ ଏକଟିକ
ମଧ୍ୟରେ * ଲକ୍ଷ କମ୍ବା ଗୋଟିଏ
ମଧ୍ୟ ବାହାରପାଇବ, ଏବଂ ଗୋଟିଏ
ଶିମୁମତ୍ତୁରୁ * ବଳ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତରେବିନ୍ଦ
ହୋଇ ଫୁଲପଳ ଉତ୍ସବରେ ବୁଦ୍ଧି
ହୋଇପାଇବ । ସେ କହିଲୁ ଏହା ଗୋଟିଏ
ଦିନ ଆସିବ ଯେ କୃତ୍ତମାନେ ଆତ୍ମଶକ୍ତି
ବୁଝି କାହିଁ ତାହା ଅମଳ କରିବାରିବେ
ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଯୋଗ୍ବାନୀ ପୁନଃଦନ ମଧ୍ୟରେ
କାର୍ଯ୍ୟଗୋପାଳି ହୋଇଅଇବ, ୧୦୦
ଶକ୍ତିମାନେ କରିବାର ପାଇବର କରି ମଧ୍ୟ
କମ୍ବଲବେଳେ * ଏକାନମଧ୍ୟରେ କରିମାନ
ଥିଲୁ ଆଇବେ ।

ଗୋଦାନଙ୍କର ପ୍ରକାଶ ପ୍ରକାଶ କରିବାରେ ଏକ ପ୍ରକାଶ ପାଇଁ ବୁଦ୍ଧିଅଳ୍ପାବ୍ୟାକାର ଗୋଦାନଙ୍କର ଅର୍ଥାଳ ପରମ୍ପରାର ଦେଖାଯାଇଲା । ପେମାନେ ବାଲଗାରଙ୍କ ପ୍ରକାଶରେ ବସାକରାନ୍ତି । ଆଦ୍ୟଗମନରେ ପେମାନେ ପରମ୍ପରାର ପାଇଁ ବୁଦ୍ଧିଅଳ୍ପାବ୍ୟାକାର

ଅବାଶର ସୁରତନ ମାନତ୍ୟ ଦର୍ଶନ
ପାଦସ୍ତର କାୟକାଳ କ୍ଷାଣଦେଶେର ଥିଲୁ ।
ଏହା ୨୦୦ ଟ୍ରେଣ୍ ଦା ରେ ଚାନ୍ଦିବାପ୍ରମାଣରେ
ଦ୍ୱାରା ବିକାଶ ହୋଇଥିଲା । ଏହା ମାନତ୍ୟରେ
୧୯୭୦ ଟଙ୍କା ଦାରୁକାଳ ବିକ୍ରିକ କରେଇ
ବିରାମିବାକୁ ।

Imperial bank of India.

BANKERS OF THE GOVERNMENT OF INDIA

Authorised Capital - - - - - Rs. 11,25,00,000
 Paid up Capital - - - - - Rs. 5,62,242,500
 Reserve Fund - - - - - Rs. 4,01,79,006
 Reserve Liability of shareholders - - - - - Rs. 5,61,72,750.

BRANCHES in all principal towns of India, Burma and Ceylon

CURRENT ACCOUNTS opened free of charge

FIXED DEPOSITS received at interest

SAVINGS BANK. Small sums received at interest.

Present rate 4 0,0 P. A

GOVERNMENT AND OTHER SECURITIES received for safe custody. Purchases and sales effected. Interest and dividends collected and credited to account or remitted according to instructions

DRAFTS AND TELEGRAPHIC transfers issued.

LOANS granted on approved security and all general banking business transacted.

Rates and rules on application
to the Officer incharge.

CUTTACK BRANCH,
Situated Collectorate building.

କୋଷ୍ଟା।

କୋଷ୍ଟାର

ମେଲ୍ଲାବ୍

କୋଷ୍ଟା ରହେ !

କୋଷ୍ଟା କାଟ - ୧୨୦

କୋଷ୍ଟାର

ମେଲ୍ଲାବ୍

ରହେ ରହେ !!

V. SUBRAMANIAIYER

Diamond Merchant Manufacturing Jeweller,
Nos., 2 & 3 Kuppumuthu Street,
Triplicane, P. O., O
MADRAS.

କାହାରୁ ।

A B C 1 2 3 4 5

କୋଷ୍ଟା ରହେ ୧ ୧୦୦ ଟଙ୍କା ୧ ୧୦୦ ଟଙ୍କା
କୋଷ୍ଟା ରହେ ୨ ୧୦୦ ଟଙ୍କା ୨ ୧୦୦ ଟଙ୍କା
କୋଷ୍ଟା ରହେ ୩ ୧୦୦ ଟଙ୍କା ୩ ୧୦୦ ଟଙ୍କା
କୋଷ୍ଟା ରହେ ୪ ୧୦୦ ଟଙ୍କା ୪ ୧୦୦ ଟଙ୍କା
କୋଷ୍ଟା ରହେ ୫ ୧୦୦ ଟଙ୍କା ୫ ୧୦୦ ଟଙ୍କା

କୋଷ୍ଟା ।

୧ କୋଷ୍ଟା ରହେ ୧ ୧୦୦ ଟଙ୍କା ୧ ୧୦୦ ଟଙ୍କା
କୋଷ୍ଟା ରହେ ୨ ୧୦୦ ଟଙ୍କା ୨ ୧୦୦ ଟଙ୍କା
(କୋଷ୍ଟାର ପରେ ଅଧିକ ୨୦୦)
କୋଷ୍ଟା ରହେ ୩ ୧୦୦ ଟଙ୍କା ୩ ୧୦୦ ଟଙ୍କା
(କୋଷ୍ଟାର ପରେ ଅଧିକ ୨୦୦)

କୋଷ୍ଟା ରହେ ୪ ୧୦୦ ଟଙ୍କା ୪ ୧୦୦ ଟଙ୍କା
(କୋଷ୍ଟାର ପରେ ଅଧିକ ୨୦୦)କୋଷ୍ଟା ରହେ ୫ ୧୦୦ ଟଙ୍କା ୫ ୧୦୦ ଟଙ୍କା
(କୋଷ୍ଟାର ପରେ ଅଧିକ ୨୦୦)

ଟାଇପ ! ଟାଇପ ! ଟାଇପ !!!

ବିଜ୍ଞାନ ଏବନ୍ ଲେଖକଙ୍କ ସୁଦର୍ଶନ ଟାଇପ ପାତ୍ର, ଯାହାରେ ଯାହାରେ ପରିପାଳନ କରିବାରେ ବିଜ୍ଞାନ ଏବନ୍ ଲେଖକଙ୍କ ସୁଦର୍ଶନ ଟାଇପ ପାତ୍ର (ଯାହାରେ ସୁଲାଭ, ସୁଲାଭ, କରିବାରେ ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ ବିଜ୍ଞାନ ଏବନ୍ ଲେଖକଙ୍କ ସୁଦର୍ଶନ ଟାଇପ ପାତ୍ର) ଉପରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିପାଳନ କରିବାରେ ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ ବିଜ୍ଞାନ ଏବନ୍ ଲେଖକଙ୍କ ସୁଦର୍ଶନ ଟାଇପ ପାତ୍ର) ଉପରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିପାଳନ କରିବାରେ ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ ବିଜ୍ଞାନ ଏବନ୍ ଲେଖକଙ୍କ ସୁଦର୍ଶନ ଟାଇପ ପାତ୍ର)

ଶୀଘ୍ର ଅର୍ତ୍ତର ପଠାନ୍ତି

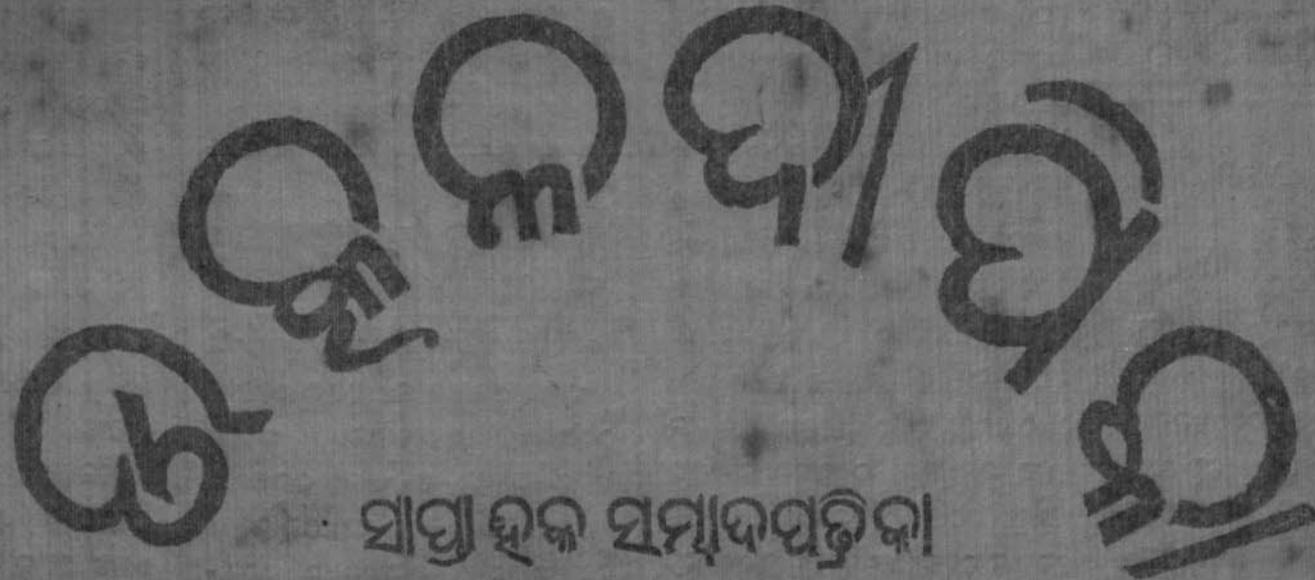
ମଧ୍ୟାଳ୍ପରି

କଟକ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂକମ୍ପାନୀ

ଦରଗାବଳୀ, ରବର୍ଗଳ

୧ ୧୧ ମୁକ୍ତ ତାରିଖ ପାତ୍ର

ବିଜ୍ଞାନ ଟାଇପ ପାତ୍ର

ସାହୁ ହକ ସମ୍ବଦପତ୍ରିକା

THE UTKAL DIPIKA

ସମାଦକ ଶ୍ରୀ କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ମହାନ୍ତି

११०

Cuttack Saturday the April 11th 1925

କେବି ଦି ୨୯ ଜାନ୍ମନ୍ତର ସାଥେ ବିଜ୍ଞାନ

ବାଣୀର ମୂଳା ଅତୀମ ଟ ୧୧
ଅନୁଆ ଟ ୧୮
ପରିଷ୍କାର ଟ ୦୯୫

ସବିଲୁ ସବିସ୍ତର ବିଲୁ ।

ଲୋକ ସଂଗ୍ରହ ।

ବୁଦ୍ଧି ପିଲାନ୍ ସବୁଦ୍ଧି ପାଇଁ ପାଇଁ ପାଇଁ
ଏହିଏ ଯୁଦ୍ଧବିମାନେ ଲାଗାଇବୁ ହେବାର ।

ଏହି ସିରଳ ସର୍ବିସ୍ ବିଭାଗରେ ନାନାପ୍ରକାର
ସମ୍ବାଦ ଦେଲାଈ, ଚର୍ଚାଦେବ୍ସବା ସେମାନେ
ଏ ସ୍ଵର୍ଗିସ୍ ପ୍ରକାର ଲୋକ ଦେଖାଯାଇଛା ।
ଏହି ନର୍ତ୍ତମାଳ ସ୍ଵରତର ସ୍ତୋତ୍ରପ୍ରକଟଣରେ
ବିଜ୍ଞାପନ ଦିଲ୍ଲି ସ୍ଵରକଳ୍ପ ଗୋଟିଏ
ଆବେଦନ କରୁଥିଲା । ଏଥରେ ସେ
ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ଵରତର ସିରଳ ସର୍ବିସ୍
ନେବାକୁ ଅନ୍ଧରେଖ କରୁଥିଲା । କିନ୍ତୁ ର
ସ୍ଵରତମାଳକ ସ୍ଵରତରେ ସିରଳ ସର୍ବିସ୍
ଲେବାକୁ ଏତେ ନାବକର କାରଣ କଣ୍ଠ
ଆମ୍ବେନାନେ ବୁଝିଥାଇଲା । ତେମାନଙ୍କ
ସୁଖ ସନ୍ଦର୍ଭର ପ୍ରମାନାହଁ ଯାହା କା
ଟିକିଏ ବାବ ରହ୍ୟାଇଥିଲା । ଏତର
ଲି-କମିଶନଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତାବ ଏହି ଲର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟରେ
ତାହା ବସୁନ୍ଧର ଦେବାଦ୍ୱାରା ସେ ସମସ୍ତ
ସଂଶୋଧନ ହୋଇଲେ । ତେଠାରେ ଲୋକ
ମିତ୍ରନାହୀନ୍ତି କହାଲି ଆବେଦନ କରେବକା
ହାବ ରହମାନଙ୍କୁ ଅଗ୍ରାହାର ନିମନ୍ତେ
ଦେଖୁ କର୍ଯ୍ୟାନ୍ତରେ କିନ୍ତୁ ସ୍ଵରତର ମେ
ଏତେ ମିତ୍ରର ଯୁବକ ଆଜି ବେଳାରହାଇ
କହିଥିଲାଏ ତେମାଳ ଜୀ ପ୍ରକାର କାହାର ଲଗ

ବିଳାତରେ ଶିକ୍ଷାବ୍ୟାସ

ଭାରତୀୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅବିରୁଦ୍ଧ

କେତେବେଳେ ଏକ ହେବ ପ୍ରତ୍ୟୁଷଦେଶରେ
‘ବର୍ମ ଟାଟା’ ନାମକ ଏକ ଉକାର କର
କରିଥିବାମନ୍ତର ରିପରେ ବର୍ତ୍ତିଥିଲା । ଯେହିଁ
କରିବାମନ୍ତର ବ୍ୟକ୍ତିଦେଶରୁ ପିଲେ ଏହି
ମେଠାରେ ବହୁବେ ସେହିମାନେ ଏହି କର
ଦେବେ । ଏଥର ଏ କର କରିବାର ପ୍ରମୁଖ
ବିଧିମରେ କେତେକ ସମ୍ବେଦିତ
କରିଥିଲେ ଯୁକ୍ତି ରକ୍ତ ପ୍ରତ୍ୟାବ ପ୍ରତ୍ୟୁଷଦେଶ
ବ୍ୟକ୍ତିଦେଶ ସରକାର ପାଇଁ ଚାହାରିଗଲା
ପ୍ରତ୍ୟୁଷଦେଶ ଭାବରେ ଏକଥିମା । ଉତ୍ସବ
ପ୍ଲାନରେ ପ୍ରକାଶିତ ଅଳୋଚନା ସମ-
ଭାବରେ ମନେ । କରିବାମନ୍ତର ସେଠାକୁ
ଯିକାରୁ ମରିବାର କାହିଁକି ତାହା
ଅନ୍ତରେ ହୋଇପଡ଼ିଲା । ପ୍ରତ୍ୟୁଷଦେଶବାପି-
ମାନେ କରିବ ସହିତ କେତେ ମିଳିବା ଯାଇଁ
ଗଛା କରିଲା । ବୋଧକୁ ମରିବାରକରି
ଗଛା ତାହା ନୁହେ । ତେଣୁ କରିଯାଇମନ୍ତର
ଅଛି ଯେହି ପ୍ରତ୍ୟୁଷଦେଶରୁ ନ ଅସର
ତାହାର ପ୍ରତିକାର କରି କେଲେ ସମ୍ଭବ
ନିର୍ବହିତ ହୋଇବି । ମୁଖ୍ୟର ଅନ୍ୟକଥା
ପ୍ଲାନମାନକର କୋବ ଅଛି ପ୍ରତ୍ୟୁଷଦେଶରେ
କରିବାର କେବି କରିବାର ଅପରି ନାହିଁ
କରିବାପାଇମନ୍ତର ମେଠାରେ ଯାଇ କାହା
କରିବାକୁ ହେଲେ ଟାଟା ଦେବାକୁ ହେବ;
ଏ କଷ୍ଟର ନିଧିତ୍ୱ ପୁଣ୍ୟ ଯାଇନ ହିଁ ।

କୋକ ଶୟୁ ।

ପତ ୧୯୨୭ ପାଇ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କରିବେ
କୁରାକୁ କେବଳ କୁରାକୁରାକୁ କେବଳ
ଏ କଥ କେବଳ ମହାତ୍ମା ପାଲଙ୍କାମଣିଙ୍କ
କମଳସ୍ଥ ପାଇବେ ଏ କରିବାକୁ ମିଳି
ପରେଷର ତୋଟିଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଦ୍ମମନ୍ଦିରରେ ।
କୁରାକୁ ଅଣ୍ଟର ସେତେକେବେ ତାହାର
ଦିଦିକୁ ଦେଖାଇବାକୁ ଯେ ୧୯୯୮ ସାଲରେ
କୁରାକୁ କୋଟି ୧ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା
ମହାପାତ୍ର । ୧୯୯୯ ସାଲରେ ୧୫ ଲକ୍ଷ,
୧୯୨୦ ସାଲରେ ୪୫ ଲକ୍ଷ, ୧୯୨୧
ସାଲରେ ୪୭ ଲକ୍ଷ, ୧୯୨୨ ସାଲରେ
୩୭ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ମହାପାତ୍ର । ଅଧିକାଂଶକ
ମୁଦ୍ରାର କାରଣ ମାଲକେବାପ କୁରା । ଯାହା
ହେଉଥେ ମଧ୍ୟ କରୁଥିଲା ଯେ ଏହି କୋଟି
ଅଧିକ କୁରାକୁ ରଜା କରିବାପାଇଁ

ପ୍ରାଦେଶିକ ବରକାରମାନଙ୍କ ମଣା କାହା
କରିବାକୁ କୁହାଯାଉଥିବା । ପ୍ରାଦେଶିକ
ବରକାରମାନଙ୍କ ଏହାର ପ୍ରୟୋଜନସ୍ଥଳୀ
କୁହି ମୁଦ୍ରା ନାନାପ୍ରକାର ବାଧା ପଦ୍ଧତିରୁ
ତାହା କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅନୁଶୀଳନ କରିପାରୁ-
ନାହାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ବାଧା ଯେ କ'ଣ ସେ
କଥାଟି କହି କହିଲାକାନ୍ତି । ବରକାରମାନଙ୍କ
କଥା ବିଷ୍ଟ ହେଲାଗେଲାକୁ ଯାଇବର
କେତେବେଳେ କଥା ବାପ୍ରାରେ, କେତେବେଳେ କଥା
ମନେ ମନେ ଭବନାଏ । ତାଙ୍କ କଥା
ହୋଇଥିଲେ ବୋଧନ୍ତୁ ଏତେବେଳକୁ
ଆଜିକ ପଢିଥାଇବା ପ୍ରାଦେଶିକ ବରକାର
କେବଳ ପ୍ରୟୋଜନସ୍ଥଳୀ ଭାବରେ
କରିଅନ୍ତି, ଏକୁ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷେତ୍ରରେ ହେ
ପ୍ରକାର ଧେନ୍କିର କୁହି ତଳାନାହିଁ ।
ପ୍ରାଦେଶିକ ବରକାରମାନଙ୍କ ମୁଦ୍ରା-ବିଭାଗର
କୁହି ମୁଦ୍ରା-ବିଭାଗ ମନୀକ ଉପରେ ଆୟ,
କିନ୍ତୁ ପ୍ରୟୋଜନସ୍ଥଳୀରେ ଗଠିକରିବା
କାହିଁ ଉପରେ କଥାଏ । ଆମୁଦନଙ୍କ
ମନେ ଏହା ଗୋଟିଏ ପ୍ରଧାନ ବାଧା ।

ପ୍ରାଚୀନତାର ଲୋକ ଅଛି ତୁମଦେବରେ
କରିବାସ କର ଅନୁକାର ଅପାରି ନାହିଁ
କରିବାପିନାମେ ମେଠାରେ ଯାଇ ବାପ
କରିବାକୁ ହେଲେ ଟକ୍କୁ ଦେବାକୁ ହେବ;
ଏ କପର ନାଥାୟ କୁଣ୍ଡ ମାରନ କି ।

ଲୋକ ପ୍ରସାଦ ।

ତତ ୧୯୧୨ ସାଲ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏ ଗର୍ଭରେ
କରିବାକୁ କେବଳ କରିବାରରେ କେବଳ
ଏ ଲକ୍ଷ କେବଳ ମହାପାତ୍ର ଧାର୍ମିକମଣିର
କମଳସ୍ଥ ପାତ୍ରରେ ଏ ବିଷୟରେ ମାତ୍ର
କରିବେର କୋଟି୯ ହର୍ଷ ପଦ୍ମପାତ୍ରରେ ।
କରିବାର ଅଶ୍ରୁର ସେତେତେଣ ତାହାର
ଦ୍ୱାରା ବେଳାପାତ୍ର କମ୍ ୧୯୧୦ ସାଲରେ
କରିବାକୁ । କୋଟି୧୯ ଲକ୍ଷ ଦେବ
ମହାପାତ୍ର । ୧୯୧୫ ସାଲରେ ୫୫ ଲକ୍ଷ,
୧୯୧୦ ସାଲରେ ୪୫ ଲକ୍ଷ, ୧୯୧୨
ସାଲରେ ୪୨ ଲକ୍ଷ, ୧୯୧୩ ସାଲରେ
ଲୋକ କେବଳ ମହାପାତ୍ର । ଅଧିକାରିଙ୍କ
ମଜ୍ଜର କାରଣ ମାଜେବାଦ କର । ଯାହା
ହେଉ ସେ ମଧ୍ୟ କରିବାକୁ କିମ୍ବା ଏହାରେ

ମହିମା ଗାର୍ଣ୍ଣ “ତବଜୀବିନ୍” ନାମର
ସାମାଜିକରେ ଲୋକଙ୍କରୁ ଯେ ଦେବାର
ସାହିତ୍ୟରେ ଲାଗ୍ନି କଷାର କେବାର ତଥା
କର୍ତ୍ତବ୍ୟକୁ ମୁଲିଗାଣ୍ଠି । ଏହି ଅକ୍ଷୁ
ଦେବାକାଳର କରୁ ମନ୍ଦ ନାହିଁ । ବିଶେଷତଃ
ସମସ୍ତ ହରାର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଏହି ଦେବ
ଅଦ୍ୱାର ନାହିଁ । ଯେବେଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭାବ
ମଧ୍ୟକାଳୀନରେ ପାଇଁ ପ୍ରତିକ କରାଯାଇଲା
କେବେଳକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କରାଯାଇଲା
ଅବେଳା କରିବା ଅନାମାଣିକ । ଅମୁଲମାନ
ମନ୍ଦରେ ସରକାରହାବ ଯେ ଆବଶ୍ୟକ କର
ପାଇଁ ହେଉ କରୁ ଏହା କରିବ । ଯାହା
କରୁ କରିବ କରିବ ଅବେଳା ପ୍ରକାର
କେବେଳି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ କେବେଳକି ମଧ୍ୟ
ଅବା ଓ ନ ପାଇ କରାଯାଇ ଏହା କରିବ
ପ୍ରକାରର ଦ୍ୱାରାବ୍ୟ ମଧ୍ୟ କରି ଦେବର
ବିଶ୍ୱ ମଧ୍ୟରେ ଯେବେଳେ ଏହାରେ କରାଯାଇ
ଦେବ ଦେବାକାଳ ସବୁ ବିଷୟରେ
କାର୍ଯ୍ୟକିରଣ କରିବାକୁ ଓ ଜାମୁହ ପରି କରୁ
ନ କରିବାକୁ କରିବାକାଳ ମଧ୍ୟକାଳର କରାଯାଇବାକୁ
କରାଯାଇ ପ୍ରତି ଏହା ଦେବର ଅଶ୍ରୁ ରହିଲୁ
ନାହିଁ ।

ଉତ୍ତରକାଳ ଦ୍ୱାପିକା

ଆପ୍ରେଲ ତା ୧୧ ରିକ ଶନୀବାର ।

ପ୍ରତିଶା କେଉଁ ଠାରେ ?

(ପାଇଁ ଦୁଇ ।)

ସମାନ କଲେ ବେଶ୍ୟିବ ଏହା କେବଳ
ଓଡ଼ିଆମାନଙ୍କର ଶିଖିଲାବୁଛେ । ସରକାର
ଯେଉଁ କେନାଲ୍ ଦୃଷ୍ଟି କରିଥିଲୁଛି ସେହି
କେନାଲ୍ କୃଷି ଉତ୍ସବ ସକାଶେ କଳ
ଯୋଗୋର ବାର ପ୍ରଧାନ ଉପାୟ ବୋଲି
ସରକାର ଟାକୁ ଧାର୍ଯ୍ୟକରି ଲଳକର ଆବାୟ
କରୁଥିଲୁଛି । ହଠାତ୍ ଦେଖିଲେ ମରୁତ
ସମୟରେ କେନାଲ୍ ଲଳଦ୍ୱାରା ବିଶେଷ
ଉପକାରିତା ହେଲା କୃଷି ପ୍ରତି
ଲକ୍ଷ କଲେ କେନାଲ୍ କୃଷିର ପ୍ରଧାନ ପ୍ରକାଶକ
ବନ୍ଦିକ ବୋଲି କହିବାକୁ ହେବ । କେନାଲ୍
ପଦେ ବନ୍ଦାଜିକ ବୁଝାଇତେ ମାତ୍ରାଯାଇ
କମିକୁ ଯେଉଁ ଉର୍ବରତା ଗତି ଦେଇଥିଲା
କେନାଲ୍ ହେବାଠାରୁ ସେଇକି କଲାହେଲା ।
ପୁଣି ବନ୍ଦାଜିକ ବୁଝାଇତେ ବିଷେଷ ହୋଇ
ନପାର ତାହାର ମାର୍ଗ ସୀମାବଳ ହୋଇ
ରହିବାକୁ ସମୟେ । ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ
ଅଛିଲ ଏକାବେଳକେ ଥୋଇ ହୋଇ ନଥ୍ୟ
ହୋଇଗଲା । ଏଥରେ କୃଷିର ଉନ୍ନତ ବେଗା
ତେଣିକ ଥାର ଦ୍ୱିମାଗତ ଅବନନ୍ତ ହେବାକୁ
ଲାଗିଲା ଏବଂ ଦେଶବାସମାନେ ବାଧ ହୋଇ
କୃଷି ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଲ ପାଇ ଅନ୍ୟ
ପନ୍ଥା ଅବଲମ୍ବନ କରିବାକୁ ବାଧ ହେଲେ ।
ମାତ୍ର କହିଲୁରେ ମଧ୍ୟ ଉବ୍ଦର ଧର୍ମ ହୋଇ-
ପାରିଲା ନାହିଁ । କବରେ ଦୁଇମା ।

୭୮୩୪—

ବୁଦ୍ଧ ବନ୍ଦୋପାଦ୍ମ

କୁଳ୍ପ ପ୍ରାନରେ ବିଦ୍ରୋହ ପୂର୍ବପରି ଘର୍ଷିଣ୍ଟାର । କୁରାଣ ସରକାର କୁଳ୍ପ ପ୍ରାନରେ ବିଦ୍ରୋହପାଇଁ ଗୋଟିଏ ନୂତନ ଶାସନ ପରିଚିତ ହାତରେ କରିବାର ମରିପୁ କରିଥାଇନ୍ତି ବର୍ତ୍ତମାନ କୁରାଣ ସରକାରର ଉପରେ ବିଦ୍ରୋହପାଇଁ ଗୋଟିଏ ତାଳିକା ପ୍ରକଟ ହେଉଥିଲା । ସେମାନଙ୍କୁ ପୁଣିକରି ମରିବାର ମଧ୍ୟ ପ୍ରଧାବ ହୋଇଥାଏ । ଏହା ବିଦ୍ରୋହପାଇଁ ନେଇ ଯେଉଁ କୁରାଣ ସରକାର କରିବିମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରିଥାଇନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ବିଧି କରି ଧାରିଲେଣି । ରୁହଣୀ ସେବନମାନର ବର୍ତ୍ତମାନ ପଦ୍ରୋହମାନଙ୍କୁ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ପରିପ୍ରକାର ସେମାନଙ୍କୁ ଜାନିଲାନ୍ତି ତଥାଦେଶଭାଣି । ଫଳରେ ବିପ୍ରେହମାନେ ନାନାଭାବରେ ବିବିତ୍ତ ହୋଇଗଲେଣି । ସେମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଭାବୁ ଜୀବନରେ ବହୁ ସୁଦିକରିବାର ଶାଶ୍ୟାବ୍ୟ ସେମାନେ ଯେବେ ଏହିପରି ପୁଣିକରିବାନ୍ତି ତଥା ବିଦ୍ରୋହ ବନ୍ଦନ କରିବାକୁ ବହୁଦିନ ବିଶ୍ଵିରି । ସାରରେ ଅନେକ ଅର୍ଥ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ହେଲା ଏବଂ ବୃକ୍ଷିକାର୍ଯ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ ବିଶେଷ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବ ।

— 88 —

ପାତ୍ର

କଥାରୁ ପ୍ରାଦୂର୍ବାକ କମେ କମେ
ବଢ଼ୁଥିଲା । କଷ୍ଟକିଟ ବୋର୍ଡର୍ ପରିଷରରୁ
ଲେତକାଳ ଟିକାଦାର ମନ୍ଦିର ଥିଲା ।
ଯେମାନେ ବୋର୍ଡର୍ ଲେତକ ପାନ୍ତି ଏବଂ
ମେଲରେ ଦୁଇ ଟିକା ଥିଲା ଏଥିରୁ ସେମାନଙ୍କ
ପାଇଁ କଳାପ ବାବଧାନର ଲୁହ ମରିଲା
ସର୍ଜନଙ୍କ ଉପରେ ଲାଗୁ । ଶୁଣାଯାଏ
କୌଣସି କୌଣସି ହଲରେ ଟିକାଦାର
ଦିଲ୍ଲି କିନ୍ତୁ ପଲାୟ ଅଧୁନ କରିଛନ୍ତି । ମାତ୍ର
ଦିଲାୟ ଅସୁଲ ତଥାମାର ତଥାମାରୁ
ଲେବେ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଭାବ ଏ ଏହିକି

କାଣ୍ଡକାହିଁ । ଯଦି ଏହା କୌଣ୍ଡ
ଘଟନା କୌଣ୍ଡରେ ହୁଲରେ ହେଉଥାଏ
ତାହାରେଲେ ଡି. ଗୋର୍କି ନିଜରଙ୍ଗେ
ପକାଇଲେ ତାହା ସଂଶୋଧନ କୋଇପିବ

— 8 —

ଅଭ୍ୟର୍ତ୍ତନା ।

ବିହାର ଉତ୍ତରାଇ ଲୋକ ସ୍ଵାମୀଙ୍କୁ ଶୁଭାମାନ
କରିଥିଲୁଣ୍ଡି, ଆମ୍ବେମାନେ ଅନ୍ତରିମ
ସହିତ ତାହାଙ୍କୁ ଅର୍ଥର୍ଥନା କରୁଥିଲୁ
ଲଟିଧାବେବ ଉତ୍ତରରେ ଅପରାଧର ଦୁହରି
ସେ ଉତ୍ତରାଇ ଏକ ପ୍ରାଦେଶିକ ବନ୍ଦେ
ବିପ୍ରରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଉତ୍ତରାଇ
ମୋରସଲର ବୃଷକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହାଙ୍କୁ
ନାମ କାଣିଲୁ । ସରହିର ମ୍ୟାକ୍ରମରସ
ଶୋଭାର ସହ ଅଥ ଚୁପେ ମଧ୍ୟ ବନ୍ଦୁକାଙ୍କ
କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାହାଙ୍କୁ
ସବୁଧୁଣରେ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ଗୋର୍କ୍ଷର୍ମ
ସମସ୍ତ ପ୍ରକାମାନେ ଆହୁଷ ହୋଇଥିଲେ
ଉତ୍ତରାଇ ଅନେକ ସମୟରେ ସେ ‘ମୋର
ପିତ୍ର ଉତ୍ତର’ ବୋଲି ତାବିଥାନ୍ତ ଓ ତାଙ୍କ
ସହକର୍ମୀମାନେ ସେ ଉତ୍ତର ପ୍ରତି ବିଶେଷ
ଭାବରେ ଅନୁରୂପ ବୋଲି ତାଙ୍କ ଥାଏ
କରିଥାନ୍ତ, ସୁତରଂ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ପ୍ରେସର୍
ପ୍ରଥମେ ଲଟିଷ୍ଟରୁଧ ସେ ପବାର୍ଧି
କରିଥିବାରୁ ଆମ୍ବେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ବିଶେଷ
ଭାବରେ ଧଳିଥିବା ଅର୍ପଣକର ତାହାଙ୍କୁ
ଶ୍ରୀମେଦକୁ ଅର୍ଥର୍ଥନା କରୁଥିଲୁ ।

ଲକ୍ଷ୍ୟାଦେବ ସେ କେବଳ ସୁଖକ
ସମ୍ବନ୍ଧବାୟ ସେବନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଏ
ଦେଶକୁ ଆସିଥିବାକୁ ଗାହା କରୁଛେ; ଶାସନ
ଓ ଶାସନକ ସୁହିଲ ମଧ୍ୟରେ ଶୌଭାର୍ଦ୍ଦି
ବର୍ତ୍ତନିହଁ ଶାସନକର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କର ପରି
ଦ୍ୱାରା ମୁଖ୍ୟ ଭବେଶ୍ୟ—ଆଜିକୁ ଶାସନ
କର୍ତ୍ତାମାନକେ ପ୍ରକାଶକଳ ମଧ୍ୟରେ ଏକଥି
ବହି ସୁତ୍ୱରେ ସେମାନଙ୍କର ସୁଖ ଦୁଃଖ
ଦେଖି ଶାସନ କାର୍ଯ୍ୟ ପରିଷ୍କଳନ କରିଲେ
ବଳ୍ୟରେ ମୁଖ ସ୍ଥାନନ୍ଦ ବୁଦ୍ଧିହୋଇ
ପ୍ରକାଶମାନଙ୍କ ମନ୍ତ୍ର ଅଗ୍ରାହି ଦ୍ରବ୍ୟରେ
ଶାସନ ଶାଶ୍ଵତକଳର ଅନୁଭେଦନା ଉଠିବା
ତେଷାଙ୍କଲେ ଶାସନ ନିର୍ଦ୍ଦିକ ଭବନରେ
ସେମାନଙ୍କର ଅନୁଭବ ଅଗ୍ରାହି ଶାସନଙ୍କ
ନିକଟରେ ଖୋଲ ପ୍ରଭାଗ କରିବା ସୁତ୍ୱର
ଅମ୍ବେମାନକ ଲକ୍ଷ୍ୟାଦେବଙ୍କ ଏହି ଶୁଭମନନ
ବାଲରେ ଭମଳପିଲ କେତେବୁନ୍ଦ୍ରିୟ ବିଷୟ
ପରି ଜାହାଜର ମନୋଯୋଗ ଆବଶ୍ୟକ
କରୁଅଛି ।

୧ । କ୍ଷେତ୍ରମାନଙ୍କର ଥରେ ଉତ୍ତଳର
ଗ୍ରାମମାନଙ୍କରେ ବୁଦ୍ଧାପିଲେ ଦେଖନ୍ତେ
ଯେ ସେ କଣ୍ଠରେ ପଟେ ପେଇଁ ଶ୍ଵାସକର
ଗ୍ରାମମାନ ଦେଖିଥିଲେବେ ତାହା ଆଜି ନାହିଁ,
ମଧ୍ୟଲେଇସ୍ବାଦୀର କର୍ତ୍ତମାନ ହାମମାନଙ୍କର
ଲୋକପ୍ରଶାଶ୍ନ କେତେ ପରିମାଣରେ କ୍ଷାମ
କରିଥାଏ ତାହା ସେ ସ୍ଵରକ୍ଷରେ ଦେଖନ୍ତୁ ।
ଉତ୍ତଳର ତିରପରିତ୍ୟ ବଟକଳାଙ୍କ
ଅଧିକାଂଶ ଶ୍ଵାସମାନଙ୍କରେ ମୁଖ୍ୟ ଥୁ
କନ୍ତୁ ସାଧ୍ୟାକୁ ବହୁକ ଅଧିକ । ବାରବୁଦ୍ଧ
ହୁଏଇବେ ଲୋକମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ଲୀପଣକୁ
ଭାବନକର ହୋଇଥାଏ, ମ୍ୟାଟେଲିପୁ
ସେମାନଙ୍କର ରହୁ ଶୋଧନ କରିଥାଏ
ଏହାର ଛାତାର ଶାସନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର କାହାର
ପ୍ରଧାନ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନାହିଁ ? ସାର ହେଲେ
ତମମାନ ପରିମାଣ ଏ ବ୍ୟାପକ ଶାନ୍ତିମାନ

କରିବା ସମୟରେ କଟକର ଜିଲ୍ଲାବୋର୍ ଏ
ବିଷୟରେ ତାହାଙ୍କର ମନୋଯୋଗ ଅର୍ଥାତ୍
କରିଥିଲେ । ଲକ୍ଷ ମହୋଦୟ ଏକବରାର
ଟଙ୍କା ମଣ୍ଡଳକର ସାଧାରଣ ସ୍ଥାନ୍ୟବିଷୟ
ଅବଶ୍ୟକ ସାହାଯ୍ୟ ଦିଖାନ କରିବାର ଆଶା
ଦେଇଥିଲେ, ମାତ୍ର ଏହା ସମ୍ବନ୍ଧରୁ ଗମ୍ଭୀର
ଧାରି କହିଲେ ତଳେ । ସେଇଁ ପ୍ରକଳନରେ
ମ୍ୟାଲେଇଥ୍ୟା ତାହାର ଦଶକଥାଦାନ କର
ଲେକମାନଦ୍ୱୀ ଗ୍ରାସ କରୁଥିଲୁ ତାହାର
ଲମ୍ବକଲେ ଏକବରାର ଟଙ୍କା କି
ପାଇସବିଜାର ଟଙ୍କା କିମ୍ବନହେବେ । ସାଧାରଣ
ସ୍ଥାନ୍ୟର ଉନ୍ନତି ଦିଖାନ ନହେଲେ
ମ୍ୟାଲେଇଥ୍ୟାର ମୂଳ ସିବଳାହୁଁ । କଟକ
ଜିଲ୍ଲାବୋର୍ ଶୁଣିବାରେ ଜର୍ମିମେଣ୍ଟଙ୍କ
ନିକଟ ଏହାର ପ୍ରକଳନର ଦିଖାନର ଉପାର୍ଜନ
ନିମନ୍ତେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରସ୍ତାବ ପଠାଇଅଛନ୍ତି ।
ଆଶାକରୁଁ ଗର୍ଭମେଣ୍ଟ ଏହାର ଦିଶେଷ
ଉପାୟ ଅବଲମ୍ବନ କରିବେ ।

। ବୋଧନପରେ ନଳିତା ବିଭା-
ମାନବେରସ୍ଥା ଭପରେ ସୁଣି ସବକାର
ବନ୍ଦୋବସ୍ତ କାମ ଖୋଲିବନ୍ଦ ଲୋକ-
ମାନଙ୍କୁ ହରଗର କରୁଥିଲୁଛା । ନାହିଁ
ଲେବେ ମ୍ୟାଲେଇମ୍ୟାରେ ଲେଖୁଥିବା ପିଲା
କୁଟୁମ୍ବରୁ ସୁଶ୍ରୁତା କରବେ କି ନିଜେ କୁରରେ
ଥର୍ମ ହୋଇ କନ୍ଦାବନ୍ତ ଅମୀକଙ୍କ ପ୍ରକା
କରିବେ । ବନ୍ଦୋବସ୍ତର ପତ୍ରାୟର
ଲୋକଙ୍କୁ ହତାଶ କରିଦେଲୁଣି । କାମଦାମ
ଶତ, ଜାହକା ନିଜାହର ଉପାୟ ପରିତ୍ୟାଗ
କରି ବନ୍ଦୋବସ୍ତରିଲଗରେ ବନ୍ଦହୋଇ
ଲେବେ କି ଦଶା ଘୋଷିଥିଲୁଛନ୍ତି ତାହା
ଥର୍ମେ ଅନିଷ୍ଟରାଜ ବଳେ କଟିପାଢ଼େବ
ବୁଝିପାରନ୍ତେ । ଗଜଶା ବୃକ୍ଷିରରା ଯଦି
କ୍ଷେତ୍ରର ରିବେଶା ହୁଁ, ତାହାରେଲେ
ଟକାରେ ଟଂ୦୦ ସବରରେ ବହି ବୃକ୍ଷିକର
ସକାମାଦେ ଦେବେ, ମାତ୍ର ମରିବା ପୂର୍ବରୁ
ଏତିଥର ମାରବାର କୁରୁନାଥୀ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ-
ବିଲ୍ଲଗରେ ଯେଉଁ ବିବେଶୀ କର୍ମଗ୍ରସ ଥିଲୁ
ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁମାନକର ମାତ୍ରରାଶା ଉତ୍ତା
କୁହେଁ ସେମାନେ କେତେବୁନ୍ଦ୍ରକ କ'ଣ ବୁଝନ୍ତି ?
ଏହମାନେ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କରେ ଧାନର ଲମ୍ବ
ଶାମଜାମରେ ହେବ ଓ ଲଗାଇ ଲାହେଲ
ପ୍ରକାରରେତେ ପରିବକ ହେବ—ଧଳରେ
ଫେର ଦେଖୋନ୍ତି ମୋକବମା, ଏ କଣ
ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କା ରବବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ । ଫେର
ଶୁଣାଯାଏ ଯେ ଟକାରେ ଟଂ୦୧ ଠାରୁ ଟଂ୦୨
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଜଶା ବୃକ୍ଷିହେବ । ଯାହା
ବର୍ତ୍ତମାନ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲୁ ତାହା
ଦେବାକୁ ଶର୍କନାହିଁ, ଆର ବରିଲେ
କିମ୍ବା ଦେବବେ ।

“ । ପୁରୁଷ ଜୀବନାଥ ମନ୍ଦିରର ମାନେ-
ଜିବ କାର୍ଯ୍ୟ ଜୀବନାଥ ଦେଇଲ ଇତିକଳେ
ଦୁଇମାନଙ୍କର ଦର୍ଶି । ଦୁଇକଳର ରାଜା-
ମାନଙ୍କର ପ୍ରତିତ ଜାତୀୟରେ ଦେଇଲ
ପରିପୂରଣ । ଏହାର ମାଲକ ପୁରୁଷ ରାଜା,
ମାତ୍ର କାଳଦିନେ ଦୁଇକଳର ପରିପୂରଣ
ଦୋଷରୁ ସରକାର କଣେ ତେଣେ କର୍ମଶର୍ମକୁ
ଦୁଇକଳର ଅନୁରୋଧ ଅନ୍ୟାରେ ପୁରୁ
ଦେଇଲର ମାନେଜର ତରି ପଠାନ୍ତି ।
କେତେକ ତେଣେ ତେପୁଣ୍ଡ ମାନେଜର-
ସ୍ଵରୂପ କାର୍ଯ୍ୟକର ବାର୍ଷିକାଳପରେ
ସୁ-କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଦେଇ ପାଇଅଛନ୍ତି ।

ଓହାରେପୁଣ୍ଡନାଳେ ପରେ ରାଏ
କାହାର ଧରିଯାଇ ପୁଲଶ ଦିଲାଗରୁ
ଦେଇଲାକୁ ପେଇବ ହୁଏତ୍ତି, ଏ ମହାଶୟା
ପୁଣ୍ଡନେବାରୁ ଏହାକଣ୍ଠାପରେ କିଏ ନୟୁତ୍ତ
ହେବ, ଏହା ନେଇ ଲାଲାଦ ଅପେରନ୍ତି

ରତେ । କଲାନ୍ତିମେଷ କଲ ଅଶ୍ଵତୋଷକୁ
ତହୁକୁ ପାଇବାରୁ ପ୍ରସାଦ କରିବାରେ
କେବଳରେ ଏହି ବିଷତ୍ କେବଳ ତହୁକ
ପରିମଳ । ସବୁ ବାହାତୁର ସମ୍ବନ୍ଧ ଉତ୍ତର
ନିମ୍ନଲେଖେବେଳେ ବାହାତୁର କରୁଣ ସମସ୍ତରେ
ସମସ୍ତେ ବୁଝିଲେ ଯେ ସବୁ ବାହାତୁରଙ୍କ
ନିମ୍ନାତ୍ମି ବିଶେଷ କଟକା ଅର୍ଥାତ୍ Special
ଅତି ସୁରୂପ ହୋଇଥିଲା, ଓ ବାହାତୁର
ନିମ୍ନାତ୍ମିପରେ ପୁନଃବାର ଉତ୍ତରମାନେ
ନିମ୍ନାତ୍ମି ହେବେ । ଦେଇଲିର ଅନୁମୂଳିନ-
ମାନ ଏହି ବାକରେ ଜଣା ଯେ ଉତ୍ତରା
ନ ହେଲେ ଦେଇଲିର କାର୍ଯ୍ୟ ପରିବଳନ
କରିବା କାହା କାହା କଠିନ । ସବୁ ବାହାତୁର
ସମ୍ବନ୍ଧଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟବଳିଦ୍ୱାରା ଯେ ଅନେକ
ବସନ୍ତ ହୋଇଥିଲେ, ଏହିରେ ସନ୍ଦେହ
ନାହିଁ । ସେ ଉତ୍ତରମାନ ଲାଣୁ ନ ଥିଲେ
ଓ ବେଇଲିର ନାନା ବିଷୟର କାର୍ଯ୍ୟମାନ
ସମ୍ମରୁଦ୍ଧ ହୃଦୟମ କରୁ ନ ଥିଲେ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଉତ୍ତରମାନଙ୍କ ମନରେ ଅଶାନ୍ତିର
ହି ଦେଖାଯାଇଥିଲା । ଶେଷରେ ଉତ୍ତ-
ରଳିର ଉତ୍ତର ଉଦ୍ଦର୍ଶକ୍ତି ମାନେ ଏ କିଷ-
ସ୍ତ୍ରୀରେ ମର୍ମିମେଷକର ମନୋଯୋଗ
ଆବର୍ଣ୍ଣ କରିଥିଲେ । ମର୍ମିମେଷ ଉତ୍ତର
ମାନେକର ନିମ୍ନାତ୍ମି କରିବାକୁ ଏକପ୍ରକାର
ପରିଚ୍ଛିତ ହୋଇଥିଲେ, ଓ କିମ୍ବା ଅଶ୍ଵ-
ତୋଷକୁ ମାତ୍ର ନିମନ୍ତେ ଅଶ୍ଵାସୀ କାବରେ
ନିମ୍ନାତ୍ମି ଲଗଦିଲେ, ସେହି ଆଶାରେ
ଉତ୍ତରମାନେ ଆଉ ଆହୋଳନ ନ କର
ନିମ୍ନାତ୍ମିମେଷକର ଆଶା ନାହିଁ ଉପରେ
ନିର୍ଭର କରିଥିଲେ ।

ସାମରଳ ଶିକ୍ଷା ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ଜ୍ଞାନ ଆର ପି ପାରାଜ୍ୟପେ
ତ୍ରୈତବ୍ୟାଳୟ ପ୍ରତିମାଳକୁ ବାଧତାମୂଳକ
ସାମରିକ ଶିଖା ବିଦ୍ୟାପିବାର ଆବଶ୍ୟକତା
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସୃଷ୍ଟିତାକେ ବନ୍ଧୁତା ଦେଇ ଭାବ-
ଭାବ ଲେକମତି ଗଠନ ନିମନ୍ତେ ଦେଖୁ
କରୁଥିଲୁ । ସେ ବାଧତାମୂଳକ ସାମରିକ
ଶିଖା ଦେବାର ତୁଳନା କାରଣ ଦେଖାଇ-
ଅଛନ୍ତି । ଶିକ୍ଷକ ମୂଳକମାନଙ୍କର ସ୍ଵର୍ଗେ-
ନାହିଁ, ସାମରିକ ଶିଖା ଅଭିଭୂତ ବର୍ତ୍ତମାନ
ଦେଶବାସିମାନେ ଧରନ୍ତରୁ ବହୁଧାର୍ତ୍ତରୁ
ଆମମର୍ଦ୍ଦିତ ରଜାକରତାର ଅସମର୍ତ୍ତମ୍ଭେଦମାନେ
ତତ୍ତ୍ଵପାଳନ କରିବା ଉଚିତ । ତାହାର
ଶାରୀରିକରେ ଲପଦବଣାନ୍ତିପାଦ୍ମ ଲାର୍ଗ୍ଯ
କରିବାକୁ ପାଠନା, ଭାକା ବିଷ୍ଣୁବଦ୍ୟାଳୟ
ଆମୋଳନ କରୁଥିଲୁ, କିନ୍ତୁ କମ୍ପେଲ
ତ୍ରୈତବ୍ୟାଳୟ ଭାକର ସମ୍ପ୍ରାବ ପ୍ରତିମାଳ
କରିବାହାନ୍ତି । ଆଶାକୁ କମ୍ପେଲ ପା-
ଦିଦ୍ୟାଳୟ ଧରାର ଅବଶ୍ୟକତା ତୁଳନା
କରିବାକୁ କାର୍ଯ୍ୟକରାବେ । ଅମ୍ବମାନଙ୍କ
ନିମନ୍ତେ ଭରଗ୍ମୟ ଶ୍ରୀମାନେ ସେବେ
ସାମରିକ ଶିଖା ବର୍ତ୍ତନ ଦେଶବାସୀ
ଅପୋଦୀଖ ବୋଲି କମଳତ୍ୟ ସବାରେ ଆମ୍ବ
ପାରିବ ତୋରାପାରିବନାହିଁ ।

ବ୍ୟାକ ପାହତିଥ ସମାବ୍ସ

ଗତ ଏ ଜାରିଥିଲୁ ପରିବାର ପରିବାର ମୁଣ୍ଡରେ ବନ୍ଦ ଥାଇଲି, ବଲୁଗେ ବାହୁଦ୍ୟ ସମାଜର ଗୋଟିଏ କମେଟ ଅଧ୍ୟବେଶନ ହୋଇଥିଲା । ଏହାର ସମ୍ପଦର କାରୁ ବିଶ୍ଵନାଥ କର ସମ୍ପଦର ଅଧ୍ୟକ୍ଷଣ କରିଥିଲେ । ବାବୁ ଅର୍ଜିକଷ୍ଟର ମହାନ୍ତି ରେବନ୍ଦୁ କଲେଜର ହାମ୍ପୁର ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ “ପାରୀନ ଉତ୍ତଳ ମାତ୍ରତଥ” ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଗୋଟିଏ ସର୍ବ ଦ୍ରୁତାକେନ୍ଦ୍ରିୟରେ । ଅର୍ଜିବାବୁ

ନାହିଁ କେତେକ ଗର୍ଭଚାଳା ଜ୍ଵଳିଲା ପାତୀଳ
ଲେଖକୁମାନଙ୍କର ପରମାନ ଦବୀ ପରିଶ୍ରମର
ସବୁର ନାନାପ୍ରାକରୁ ସଂଶୋଧ କରି ଭାବାର
ଆମେବନାରେ ଲୁଗିପରିଅଛନ୍ତି । ତାହାଙ୍କ
ବନ୍ଦୁଗାରୁ ପ୍ରକାଶ ଅନେକ ପାତୀଳ ଗୁରୁ
ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବୌ ପ୍ରତିକ ହୋଇଗାହୁଁ ।
ସେ କେତେବ୍ୟତକ ମୁଦ୍ରାର ହୋଇଥିଲୁ
ତହିଁରେ ମଧ୍ୟ ନାନାପ୍ରାକରେ ବିଶ୍ୱାସ ଓ ଭ୍ରାଣ
ଦିବୁତ ଆକାର ଧାରଣ କରିଥିଲୁ । ସେ
ମହାଶୟ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରତି ବିନ ବିନ ପ୍ରାନରୁ
ସଂଶୋଧ କରି ସେମୁଣ୍ଡକ ପରିଶ୍ରମ ସବେ
ମିଳାଇ କହିଁରୁ ପ୍ରତିକ ଅଭାବ ନିର୍ଣ୍ଣୟ
କରିବା କାରଣ ତେଣୁ କରୁଅଛନ୍ତି । ମଧ୍ୟ ସେ
ଦେଖାଇ ଅଛନ୍ତି, ସେ ତେଣୁଅବଧାବନ୍ତକାଳ
ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରାୟ ଅଜଳୁ ଦବୀ ପତାକୀ ପୂର୍ବରୁ
ବିଶେଷ ଉତ୍କର୍ଷ ଲୋକ କରିଥିଲା । କେତେକ
କଣ ପୁରୁଷଙ୍କ ଲେଖକଙ୍କର ଲେଖାରୁ
କେତେକ ପଂଶ ଉତ୍କର୍ଷକର ସେ ପାଠକରି-
ହିଲେ, ସେ ସମୟ ଆଲୋଚନାକଲେ ହରିମ
ରୂପେ ଜ୍ଞାନାବ୍ୟାପ ତେଣୁଅବଧାବନ୍ତକ ଜନର କାହିଁ
ରହିବା ତେଣିକି ଥାର ନରଂ ଅବଳଭ
କରିଥିଲୁ । ପୁଣ୍ଡ ପ୍ରକ୍ରମାଳକରେ ଯେ ସବୁ
ରହି ଭାବ ନହିଁର ଥାର, ଆଜିବାଲ
ଲେଖାରେ ସେପରି କାର କରି ଦିଲ ।
ପୁଣ୍ଡ ଲେଖାର ପକଳାର ମଧ୍ୟ ବର୍ତ୍ତମାନ
ଲାହୁଁ । ଅର୍ଗର୍ବାବୁ ଯେପରି ଅଧିକଷାୟ
ସବୁ ପାତୀଳ ସାହଚାର କରି ସଂଗ୍ରହରେ
ଏକାନ୍ତରୁହିଁ କୁଗ ହୋଇଥିଲୁ, ସେପରି
ଅର କେହି କରୁଥିବାର ଦେଖାଯାଇନାହୁଁ ।
ପୁଣ୍ଡର ବିଷୟ ଅର୍ଗର୍ବାବୁ ନକେ ଲାଗିଥିଲୁ
ଏବଂ ତାଙ୍କର କାଣ କଣ ମୁହଁକୁ ମଧ୍ୟ
କହିଁରେ ବୁଝ କରିଲ ଅଛନ୍ତି । ରହିବାଲାକୁ
ପ୍ରାର୍ଥନାକରୁ ଆର୍ଗର୍ବାବୁ ପାର୍ଥାୟ ତୁଥିଲୁ ଏବଂ
ତାଙ୍କର ଏହି କୁତ ସିକିହେବଲ ଆଶା-
କରିଯାଏ ତାଙ୍କ ସାହଚାର ପୁନର୍ଜୀବନ
ଲାଲ କରିଥାରେ ?

— ୫୦୫ —

ତୁମ୍ଭି କଟିବେଳେ ତୁମ୍ଭା ନାହିଁ । ଅଧିକରେ
ଅନେକଗୁଡ଼ିଏ କାନ୍ତୁରଖାନା ଅଛି । ପ୍ରକାଶ
କାନ୍ତୁରଖାନାରେ ପ୍ରାୟ ଅଢ଼େଇ ହଜାର
ଜନହଜାର ଟଙ୍କା କାଣ୍ଡିକ ବ୍ୟସ ତଥାକାଳ
ବ୍ୟସମ୍ବା ଅଛି । ସେହି ଟଙ୍କା ମଧ୍ୟରୁ ବନ୍ଦିଅଳ୍ପ
କାନ୍ତୁର ଯୁଗକର ଦେଇନାଥାବି ଖରସୁରେ
ଥାଏ । ଅବଶିଷ୍ଟ ତଥାପଣ୍ଡା ହେଉ-
ମାନଙ୍କର ବିଷ୍ଟ ଅବହେ ଖର୍ତ୍ତୁଏ ।
କାନ୍ତୁରଖାନାମାନଙ୍କରେ ଯେଉଁ ବେଳକୁ
ବିକେ ସେହି ଦେଇବୁ ଦେଇଲେ କଣ୍ଠପିର
ଯେତେ ସେବୀ ପକିପକି ଦୁଃଖ ସେମା-
ନଙ୍କ ସକାହେ ହସାନକର ହାତକାରିରେ
କିଞ୍ଚିତ୍ ପରିମାଣ କି ଅଧିକର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ଖରତ
ପଢ଼ି ତ କାହିଁ । ଏହରେ କି କୁଣ୍ଡ
ସେମାନଙ୍କୁ ଧାରାପାଦ ଏକ ସେଇ
କିପରିବେ ସେବକର ଭସନାର ଦେବା
ନରହବା ସହଜରେ ଅନ୍ତିମ ହୁଏ । ଯନ୍ମ-
କାର କାନ୍ତୁରଖାନା ବୁଝାବାବ ବୟାହ
ହବାରେ ପଥେଷୁ ଟଙ୍କା ଦେବାର ବ୍ୟସମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା । ଗୋଟିଏ ହାତରେ ଯାହା ଧାରି
ଗାହାର ଧରିମାଣ କିମ୍ବା । ସରକାର ଟଙ୍କା
ଦେଲେ କାନ୍ତୁରଖାନା ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ
ଗୋଟିଏ ହୋଇ କାନ୍ତୁରଖାନା ସଜଗ କୁଣ୍ଡ-

କ୍ରମ । ମାତ୍ର ଉପରେ ଲାଖକଷ ଯାହା ବିଆ-
ଶ୍ଵରଙ୍କ ଯେତ୍ରରେ କେବଳ ଭାବୁରଖାନା
ବୁଦ୍ଧିଦେଲେ ଲେଖିବା କି ବିଧାର
ବହକ ? କେବଳ ଭାବୁରଖାନା ବୁଦ୍ଧି ନ
କୁହ ଉପର ବ୍ୟକ୍ତି କୁହ ବୁଦ୍ଧିଦେଲେ

ପରୁତ ଉପଚାର ମୋଇପାଇବି । ଆମ୍ବ
ମାନଙ୍କ ହିନ୍ଦବଦନାରେ ଉପଧ ବ୍ୟବହାର
ସମ୍ବନ୍ଧେ କେବଳ ବୋର୍ଡ ଉପରେ ନରରେ
କଳର ଉପଧ ସକାହେ ହୁଲାୟ ମୂଳ୍ୟ ମଧ୍ୟ
ବିହି ଦିଲୁ ଉତୋଇବା ସକାହେ ବ୍ୟବହାର
କରିବା ଉଚିତ ନ ବାହାହେଳେ ସେବ
ମାନଙ୍କ ଯାହା କେବଳ ପାଇଦେଇ ବୋଧ
କର ବିଅପାଇଥିବ ତାହା ନ ହୋଇ
ଦେଖାନେ ପ୍ରଦୂର ଉପଧ ପାଇପାଇବେ
ଅନ୍ଧର ବ୍ୟବହାର ଉତୋଇବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ତାତ୍ତ୍ଵରକ୍ଷାନା ବସାଇବାରେ ସରକାର ଯାହା
ବ୍ୟବସକ୍ରମ ଉପରେ ତାହା ବ୍ୟବସକ୍ରମ ବୋର୍ଡ
ବାହାହେଳ ଲାଗୁ ଅଛନ୍ତି ନାହା ନିଧି ଅକାରଣ
ଆମ୍ବେମାନେ ବସନ୍ତ ସରକାରଙ୍କର, ବୋର୍ଡ
କରୁ ଏବଂ କନ୍ସିଷ୍ଟ୍ୟୁରିଟିକ୍ କ୍ଲାବ୍ ଆମ୍ବା
କରୁଥିବା ।

—8*8—

ବୋଲି ଡାକ୍ତରଙ୍ଗାନା ।
ରେପଣା ଯରସାର ଅଂଶ ନାହିଁ
ଟ ୧୮୨୫ ଲେଖିଲା—

ବୋଇ କରିବାରମାନ
ଶାଶ୍ଵତ ବାହବିଶ୍ଵର ଦାର ଗତ ୨୪୩୦ ୨୫
କାରଣରେ କାଳ ଗ୍ରୁରେ ନିର୍ମିତ-
କୋରଳ ବାଟରେ ପହଞ୍ଚିଲେ । ସେଠି
ଯେ ରାଜସୁତ୍ର ତାତ୍ତ୍ଵବାନାର ନାମରେ
ଅଧିକ ନାମଶବ୍ଦର ଦେଖିଲେ ଉପର
ହୁବାଳ ଦେଖି ଭାଙ୍ଗ ମନରେ ସନ୍ଦେହ
ଦେବାରୁ ସେ ତାତ୍ତ୍ଵବାନା ପରଦର୍ଶନ
କଲେ । ଏହିକେଳେ ଯେ ଗତ ଜାନ୍ମତ୍ୟ
୧୨ ୨୪୩୦* ତାତ୍ତ୍ଵ ଅର୍ଥାତ୍ ମାତ୍ର
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାଟରେ ଯେତେ ଅଧିକ କଣ
ହୋଇଛି ମୋଟରେ ଭାବାର ଦାର ୨୦୫/
ଏବ ସେହି ଅଧିକ ଜାରିବାକୁ ତାତ୍ତ୍ଵବାନ
ହୁବାଳର ଗ୍ରୁଣା ଓ ଅଧିକ ବୋହବା
ମରନ ୨ ୫୦୫/ । ଅନ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ କେବେଳ
ପାଦ ଅଧିକ, କାଳ ଅଧିକ ଏବ ପାନେ ଜର
ଅଧିକ କଣାହୋଇଛି ।

କଳାପଥ୍ର ଭାଷାକାଳୀ

ଏହି ଡାକ୍ତରଙ୍ଗାନାରୁ ବୈଦେଖ୍ୟର
ଆନାର କେନ୍ଦ୍ରସ୍ଥଳୀ ବୈଦେଖ୍ୟରକୁ
ଭାବାର ଅଣିବା କାରଣ ବାରବାବୁ ଗର୍ବ
ବୋର୍ଡ ମେଟିଙ୍ଗରେ ସ୍ପଷ୍ଟତା କରିପାରେ ।
ଯେହିମେ କେନ୍ଦ୍ରସ୍ଥଳୀ ସଂତୋଷକାନ୍ତିମ
ଅବିରା ଅମ୍ବାବାବୁ ଆପଣିକାରେ । ଏହି
ବିଷୟ ନିଷ୍ଠିତମିତି ଗେଟିଏ କରିବି
ନିୟମିତ ହେଉଥିବାକୁ । ସେଥିରେ ସାମାଜିକ
ଗ୍ରସ୍ତର ବିଦ୍ୟାଧର ପଣ୍ଡା ଏବଂ ଗରେକ ବାବୁ
ଯେ ଲକ୍ଷିତ ଜଣେ ସବ୍ୟ ପଣ୍ଡା ମହାଶ୍ରମୀ
କାନ୍ତି ଭାବୁ ଯେ ଭାବିଲେ କଳକାନ୍ତିରୁପରି
ଠେଅଥ୍ୟ । କାନ୍ତି ବାକିର ଅନେକ ଲାମାଙ୍କ
ଦେବତାଙ୍କର ପାଦ ପାଦ ୧୦୦ ଦର୍ଶକରୁରେ
ବୋର୍ଡରୁ ଏକ ବରମାଣ୍ଡ ଆସିଛି ।
ଯେମାନେ ଡାକ୍ତରଙ୍ଗାନାଟି ବୈଦେଖ୍ୟର
ଭାବାର ଅଣିବାକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା
କଲାପଥ୍ୟର ଜଣେ ବାସିନ୍ନାହାତୁରୁ
ଧରିଲୁ ଯେ ସେଠାର ଡାକ୍ତରଙ୍ଗାନାରୁ
ବାକି ଜାହାରକୁ ଗଢ଼ିଲାଗଲାଏ ଓ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ର
ବାପିନାମାନେ ଲେଖି ତୀର୍ଥଧ କିମ୍ବା, ସଦର
ବାକିର ଲେଖମାନେ ସେଠାରୁ ସେଥିରେ
ତୀର୍ଥଧ ନିଅନ୍ତିଲାଏଁ । କାରଣ ଲାକ୍ଷରଙ୍ଗାନାଟି

ବାଲର ହାତାନ୍ତରେ ଥକିପୁଣି ।
କିମ୍ବାମଧରେ ମୁଠାରୁ କେବେ ବେଳୀ
କେବଳ ଭାବୁରଙ୍ଗାନାରେ ? —
ରତ୍ନାଥପୁର ଏଠି ଦିନକୁ ୨୦୦ ହୁ
ଅକ୍ଷୁ ବେଳୀ ଉପରିକିଅନ୍ତି । ବେଳୀ ହାତର

ଏକେ ଟେରିପୋର୍ଟୁ ଆଜି କିମେ ଅଭିଭ୍ରାନ୍ତି
ନିମ୍ନାନ୍ତର ନିମ୍ନାନ୍ତ ନୋଇବାକୁ ।

ଧାନ ରୁକ୍ଷକ ଦିନରୁଦ୍ଧିନ କମଳ
କେହିଠିଁ କଟଙ୍ଗ ୧୪ ସେଇ ବେଳଣି ।
ସୁରେ ନରବଲେକେ ବଳରେ କରି ଯେ
ନ୍ୟାତପ୍ରେତସାହେବ ତୃତ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟର
କର୍ମାଦାରମାନଙ୍କ ନିଶ୍ଚେଷ କରାଇଲେ ବା
ବାଜାରରୁ ଧାନ ମୂଲକ ଦିନରୁଦ୍ଧିନ ରକ୍ଷା
ନୋହିଲେ ସବୁନାହିଁ ।

କମୋକ୍ଷ

ବନୋକଟି କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧେ ନାନା-
ପ୍ଲାନ୍ଟ ନାନା ପ୍ଲାନ୍ଟର ପଦ ଓ ଖବର
ପାଇଥାଏଁ । ଅନେକ ବିଦ୍ୟୁତଳାଇ ସମ୍ବାଦ
ଶୁଣାଯାଏ । ସେଥିରେ ସବୁ ପ୍ଲାନ୍ଟର ଅଟି-
ଥର କି ଅମ୍ବିଲଙ୍କ ଦୋଷ ବିଆଯାଇ ପାଇଁ
ନାହିଁ । ପ୍ରକାଶକଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଅନେକ ଦୋଷ
ଅଛି । ପ୍ରକାଶକ ଆପଣା ଆପଣା ମଧ୍ୟରେ
ପରିପର ପରିପର ଠକାଇବା ଚାଷାରେ
ନାନା ପ୍ଲାନ୍ଟର କୁତ୍ରିମ ତେଣୁକୁ ମଧ୍ୟ
ଅନେକ କାର୍ଯ୍ୟର ବିଦ୍ୟୁତଳା ଘଟେ । ଆମ୍ବିଲଙ୍କ
ମାନେ ଏଥେରେ କହୁଥାକୁ ପେବେ ପ୍ରକାଶ
ମାନେ ନିଜେ ନିଜେ ସ୍ଥାନରେ ଆପଣା
ଆପଣାର ସ୍ଥାନ ଓ ଦୀର୍ଘବାହୀକୁ
ତେଣୁକରୁ ତାହାରେରେ କୌଣସି କରୁ-
ଥିଲା ବରିକାର ସମ୍ବାଦନା ନାହିଁ । ପଣୋ
ବିପ୍ର ଅପେକ୍ଷା ମାନଙ୍କ ଅଳ୍ପବନ୍ଦୀ ମଧ୍ୟରେ
ଦୂରତ କାର୍ଯ୍ୟ କେବଳ କୁରିବାକୁ ପଡ଼େ
କେଣ୍ଟ ସେମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରକାଶ-
କୁମୁଦରୁପେ ଦେଖି ପାରନାହିଁ ।
କହିଁରୁ ମଧ୍ୟ ଅନେକ ବିଦ୍ୟୁତଳା ବିନିଧିଦା
ଅବଶ୍ୟ ଦେଇମାନେ ପ୍ଲାନ୍ଟର ତିଷ୍ଠେ
ଦୁଇମାନମୁଖରୁପେ ଦେଖି ପରମାନନ୍ଦରୁ
ବିବାଦ ନାହିଁ କରନ୍ତି ସେମାନେ କିମ୍ବା
ତୁମ୍ଭଙ୍ଗୀର ପାତା ବାଗ ଦୟାମନ୍ତର ମରା-

ପାତ କିମେ ଆମିଶ୍ଵାଙ୍ଗ ସେତେକିମେହି ଅଟେ-
ପରିକ କାର୍ଯ୍ୟସମ୍ବନ୍ଧେ ଏକଳା ପକ୍ଷ-
ପ୍ରେକ ଲେଖିଅପ୍ରକ୍ଷ୍ଯୁ ତାତାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ-
କଳାପ ବିଶେଷ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା । ତେ ହାଜି-
ପର ସନ୍ତୋଳନରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ ।
ତାତାଙ୍କର ଯତ୍ତ, ପରିମ ଏବଂ ଦିଗ୍ବ୍ୟାପ୍ତ
ବିଷ୍ଵରେ ହେ ଅଥିର ଲେବେ
ବିଶେଷ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇ ପରିପ୍ରେରକାଳ
ପଦ୍ଧତି ପ୍ରକାଶ । ଅମ୍ବେମାନେ ତାତାଙ୍କ ଧନାଳ
ଗାନ୍ଧି ପରିଶ କରୁଥିଲୁ । ଅପାହାର୍ତ୍ତ ଅଳ୍ପାଳାଳ
ଅପେକ୍ଷା କର୍ତ୍ତା ତାକ୍ଷୟର କାର୍ଯ୍ୟ କରି ତନ-
ମାଧ୍ୟାରଣତର ପ୍ରିତିବଳନ ହେବେ ।

ଶୁଷ୍ଟିପଦ ପରିଚୟ ।
ବାଲକାବଳୀ—ରେବନ୍ଧୁ । କଲେଜିଏଟ୍
ବିଜ୍ଞାନ ପାଠ୍ୟ ପତ୍ର ଶ୍ରୀ ନନ୍ଦ ମେନ୍ଦର
ମଧ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟପର୍ମିଳା ପ୍ରାଣିତ ସରଳ ସ୍ଵଭାବ
ପଦକ୍ଷମ ମୁଦ୍ରକ । ମୁଦ୍ରକ ଶର୍ମିତରେ ପଦକ୍ଷମ
ଲାପାରେ କେବେମୁଣ୍ଡର ଉପଦେଶ ବୃକ୍ଷ ପଦକ୍ଷମ
ସହିନେବିତ ହୋଇଥାର । ଯଦ୍ୟମୁଣ୍ଡର
ବିଶେଷତା ସୁରକ୍ଷାରୂପର ଗ୍ରେଟ ବାକିବା-
ମାନଦ୍ଵର ପାଠ୍ୟପ୍ରୋଗ୍ରାମ ହୋଇଥାର ।
ତେଣାରେ ସୁରକ୍ଷାରୂପର ବାକିବାମାନ-
ଦ୍ଵର ଏହିପଦ ପାଠ୍ୟପ୍ରୋଗ୍ରାମ ସୁପ୍ରକର
ଅବଳ ସମୟରେ ଏ ଖଣ୍ଡ ରକ୍ତ ଅବଳ
କିମ୍ବା ଦୂରକରତାର ଆଶାବରପାଇଁ
“ବାକିବା—କଷ୍ଟ” ବାକିବା ମଜବୁତ କଷ୍ଟ
ହୋଇଯାଇଲେ ଯେମାନଙ୍କର ଅମ୍ବାର

